

TULLAG, TULLFÖRORDNING, TULLORDNING M.M.

1 Tullag

Tullag (2000:1281)

1 kap. Inledande bestämmelser

1 §

[1801] Bestämmelser om tull som ska tas ut vid import från eller export till tredje land finns i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ([101] o.f.) och i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ([501] o.f.).

Andra EU-rättsakter i fråga om tull eller tullkontroll anges i 4, 7 och 7 a kap. denna lag. *Lag (2011:296)*.

2 §

[1802] Denna lag innehåller kompletterande bestämmelser till rättsakterna enligt 1 §.

Lagen innehåller även vissa bestämmelser om förfarandet avseende skatt på varor som förs in i landet från sådan del av EU:s tullområde som ligger utanför EU:s skatteområde. Genom dessa bestämmelser genomförs

1. delar av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, senast ändrat genom rådets direktiv 99/85/EG, samt

2. delar av rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (TFH II [2201] o.f.), senast ändrat genom rådets direktiv 96/99/EG.

I lagen finns även en bestämmelse om avlämning från fartyg av avfall. Genom bestämmelsen genomförs artikel 12.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester.

Ytterligare kompletterande bestämmelser till förordningarna (EEG) nr 2913/92 ([101] o.f.) och 2454/93 ([501] o.f.) finns i lagen (1994:1547) om tullfrihet m.m. (TFH II [501] o.f.) och lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. ([3101] o.f.). *Lag (2011:296)*.

3 §

[1803] Vad som föreskrivs i denna lag om tull gäller även annan skatt än tull som skall tas ut för varor vid import och som skall betalas till Tullverket, om inte annat uttryckligen anges.

4 §

[1804] Vad som föreskrivs i tullagstiftningen om icke-gemenskapsvaror tillämpas även i fråga om gemenskapsvaror, för vilka någon begär eller fått bidrag på grund av export eller på grund av annan åtgärd, som till följd av särskild föreskrift skall jämföras med export. Detsamma gäller varor, för vilka befrielse från eller återbäring av skatt begärs.

5 §

[1805] I denna lag förstås med

tullagstiftning: EU:s tullbestämmelser samt svenska tullförfattningar,

det svenska tullområdet: svenskt territorium,

EU:s tullområde: de områden som anges i artikel 3 [103] i förordningen (EEG) nr 2913/92,

EU:s skatteområde: det område inom vilket unionens bestämmelser om en viss skatt är tillämpliga,

tredje land: område som inte omfattas av EU:s tullområde,

unionsvara och *icke-unionsvara*: detsamma som med gemenskapsvara och icke-gemenskapsvara i förordningen (EEG) nr 2913/92

tullplats: plats där det finns tullkontor,

tullförrättning: sådan klarering av fartyg och luftfartyg i kommersiell trafik direkt med tredje land och av kommersiellt gods som verkställs av tulltjänsteman,

tullklarering: Tullverkets åtgärder i fråga om en vara som anmälts till en godkänd tullbehandling,

förtullning: Tullverkets åtgärder i fråga om en vara som deklarerats för övergång till fri omsättning,

fartyg: varje farkost som används eller kan användas till transport på vatten samt

fordon: transportmedel som är inrättat för färd på marken och inte löper på skenor samt svävare när den framförs över marken.

I övrigt har uttryck som används i denna lag den innebörd som anges i förordningarna (EEG) nr 2913/92 ([101] o.f.) och 2454/93 ([501] o.f.). *Lag (2011:296)*.

Anm. Om unionens punktskatteområde, se TFH II [2101] o.f.

5 a §

[1805 A] Bestämmelser om status som godkänd ekonomisk aktör finns i artikel 5a [105 A] i förordningen (EEG) nr 2913/92 samt i artiklarna 14a–14x [518–537 D] i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelser. *Lag (2007:1276)*.

5 b §

[1805 B] Bestämmelser om riskhantering finns i artikel 13.2 [113] i förordningen (EEG) nr 2913/92 samt i artiklarna 4f–4j [507 D–507 H] i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelser. *Lag (2007:1276)*.

6 §

[1806] Bestämmelser om rätt att anlita ombud vid kontakter med Tullverket finns i artikel 5 [105] i förordningen (EEG) nr 2913/92.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om villkor och inskränkningar i fråga om användning av ombud.

Till 2 st

Anm. Se [2206].

7 §

[1807] Tulldeklaration för en vara får avges genom någon som är anställd och kan anses ha en förtroendeställning hos deklaranten eller, om tulldeklaration lämnas genom ombud, hos ombudet.

8 §

[1807 A] I ärenden och mål om tull, skatt som ska betalas till Tullverket, ränta, tulltillägg och avgift enligt denna lag gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) (TFH II [5201] o.f.) om

1. ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §, samt

2. bevissäkring och betalningssäkring i 3 kap. 8 §, 45 kap. 2–16 §§, 46 kap., 68 kap. 1 och 3 §§ samt 69 och 71 kap.

Vid tillämpningen av första stycket ska det som sägs i skatteförfarandelagen om Skatteverket i stället gälla Tullverket. Vidare ska det som sägs om Kronofogdemyndigheten i 69 kap. 3 och 11 §§ i stället gälla Tullverket. *Lag (2011:1258).*

9 §

[1807 B] Om Tullverket vid tillämpningen av tullagstiftningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2005 av den 26 oktober 2005 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003 (TFH V:1 [7801] o.f.) ska underrätta någon om innehållet i en handling eller om något annat, får det ske genom delgivning. Delgivning bör användas bara om det är påkallat med hänsyn till omständigheterna. *Lag (2014:342).*

2 kap. Tulldatasystemet

1 §

[1808] I artiklarna 4 a [506] och 4 b [507] i förordningen (EEG) nr 2454/93 finns bestämmelser om databehandling. Tullverket använder i verksamheten enligt tullagstiftningen en databas för automatiserad behandling av uppgifter (*tulldatasystemet*). Bestämmelser om behandling av uppgifter i databasen finns i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet ([4301] o.f.). *Lag (2001:188)*.

2 §

[1809] Tulldeklaration får enligt artikel 61 [161] i förordningen (EEG) nr 2913/92 upprättas med databehandlingsteknik. Närmare bestämmelser om tulldeklarationer som lämnas med hjälp av elektronisk databehandling finns i artiklarna 222–224 [322–324] i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Tullverket får ge tillstånd till att tulldeklarationer och andra handlingar och uppgifter som skall ges in till Tullverket lämnas genom ett elektroniskt dokument till tulldatasystemet eller på annat sätt med hjälp av automatisk databehandling.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatisk databehandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om det tekniska förfarandet för uppgiftslämnandet och om förfarandet i övrigt.

Till 4 st

Anm. Se [2006] o.f.

3 §

[1810] Ett tillstånd enligt 2 § andra stycket får förenas med särskilda villkor om det tekniska förfarandet för uppgiftslämnandet och om förfarandet i övrigt.

4 §

[1811] Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får överlämna åt annan att förmedla uppgifter i elektroniska dokument som avses i 2 § till och från tulldatasystemet.

Den som tar del av uppgifter i förmedlingsverksamhet som avses i första stycket får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i verksamheten har fått veta om någon enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden. I det allmännas verksamhet gäller bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag (2009:1092)*.

5 §

[1812] Ett elektroniskt dokument anses ha kommit in till Tullverket när det har blivit tillgängligt för verket för överföring till sådan form att det kan läsas.

Om uppgifter i ett elektroniskt dokument förmedlas genom en annan myndighet än Tullverket eller genom en juridisk person efter bemyndigande enligt 4 §, anses dokumentet dock ha kommit in till Tullverket när det togs emot och kan antas ha avskilts för verket hos förmedlaren.

6 §

[1813] Om uppgifter har lämnats genom överföring av ett elektroniskt dokument till tulldatasystemet, skall Tullverket handlägga ärendet i sak först sedan tullklarering begärts under åberopande av dokumentets tullidentifikationsnummer.

7 §

[1814] Tullverkets beslut i ett ärende får meddelas genom ett elektroniskt dokument.

3 kap. Införsel av varor m.m.

1 §

[1815] I förordningen (EEG) nr 2913/92 ([101] o.f.) finns bestämmelser om

- införsel av varor till EU:s tullområde (artiklarna 36a–39 [136 A–139]),
- uppvisande av varor för tullen (artiklarna 40–42 [140–142]),
- lossning av varor som uppvisats för tullen (artiklarna 46 [146] och 47 [147]),
- skyldighet att hänföra varor som uppvisats för tullen till en godkänd tullbehandling (artiklarna 48 [148] och 49 [149]) samt
- icke-unionsvaror som befordrats enligt ett transiteringsförfarande (artiklarna 54 [154] och 55 [155]).

Bestämmelser om summarisk införseldeklaration finns i artiklarna 181b–181d [691–691 B], 183 [692], 183a–183d [692 A–692 D], 184 [693] och 184a–184f [693 A–693 E] i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelserna i första och andra styckena. *Lag (2011:296)*.

Till 2 st

Anm. Se [2011], [2334] o.f.

2 §

[1816] Oljeprodukter som inte har status som gemenskapsvara får tillföras sådana märkämnerna som avses i 2 kap. 8 § lagen (1994:1776) om skatt på energi (TFH II [3016]).

3 §

[1817] Den som till Sverige för in eller låter föra in en vara från ett område som ligger inom EU:s tullområde, men utanför EU:s skatteområde, och den som från Sverige för ut eller låter föra ut en vara till ett sådant område ska anmäla detta till Tullverket.

En unionsvara som förs in från ett område som avses i första stycket får förvaras i tillfälligt lager, hänförs till tullförfarandena uppläggning i tullager, aktiv förädling eller temporär import med fullständig befrielse från tull samt föras in i en frizon eller i ett frilager. En vara som ska föras ut till ett sådant område får hänförs till tullförfarandena export eller passiv förädling. Av artikel 340c.1 [852] i förordningen (EEG) nr 2454/93 framgår att vissa transporter av unionsvaror ska ske enligt förfarandet för intern unionstransitering.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om anmälningsskyldighet och tillämpning av förfaranden för godkänd tullbehandling av varor som avses i första och andra styckena. *Lag (2011:296)*.

Till 3 st

Anm. Se [2012], [2334], [2338].

3 a §

[1817 A] Om en vara deklarerats för övergång till fri omsättning med stöd av ett enhetstillstånd utfärdad i ett annat EU-land, och varan fysiskt befinner sig i Sverige när den övergår till fri omsättning, ska importen i skattehänseende anmälas till Tullverket genom en deklaration med skatteredovisning.

Tullverket får tillåta innehavaren av enhetstillståndet att lämna in deklarationen med skatteredovisning till den myndighet i det andra landet som är behörig att ta emot tulldeklarationen. Deklarationen med skatteredovisning ska i sådant fall anses ha kommit in till Tullverket när den togs emot av det andra landets behöriga myndighet. *Lag (2011:296)*.

4 §

[1818] Den som från en plats utanför det svenska tullområdet, men inom EU:s tullområde, till det svenska tullområdet för in eller låter föra in en icke-unionsvara, som inte är underkastad ett tullförfarande, är skyldig att anmäla införseln till Tullverket vid gränspasseringen.

Tullverket tar därvid ut tull för varan och övervakar att handelspolitiska åtgärder vidtas och andra villkor för övergång till fri omsättning följs. Vad som sägs i 1 kap. 3 § gäller inte vid tillämpningen av denna paragraf.

För kontroll av anmälningsskyldigheten har Tullverket rätt att utföra de kontroller som framgår av lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen ([4001] o.f.). *Lag (2011:296)*.

5 §

[1819] Den som enligt artikel 14 [114] i förordningen (EEG) nr 2913/92 är skyldig att förse en tullmyndighet med handlingar, ska bevara dessa i fem år eller den längre tid som för vissa uppgifter eller handlingar kan vara föreskriven i annan lag eller författning.

Den som har fått ett enhetstillstånd av Tullverket är skyldig att förvara sådana handlingar, som avses i första stycket och som hänför sig till den verksamhet som tillståndet omfattar. Handlingarna ska förvaras i Sverige i ordnat skick samt på ett betryggande och överskådligt sätt. Om informationen förvaras i sådan form att den endast kan läsas med tekniskt hjälpmedel ska utrustning och system som behövs för att omedelbart skriva ut informationen i läsbar form finnas tillgängliga. *Lag (2010:102)*.

Tillfälliga lager**6 §**

[1820] Bestämmelser om tillfälliga lager finns i artiklarna 50–53 [150–153] i förordningen (EEG) nr 2913/92 och artiklarna 185–187 [694–696] i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelser.

Anm. Tillfälliga lager, se [2014] o.f., [2342].

7 §

[1821] Om en icke-gemenskapsvara som förs in till det svenska tullområdet inte deklarerats till ett tullförfarande eller anmäls till någon annan godkänd tullbehandling, skall den som befordrat varan lägga upp den på tillfälligt lager. Detta gäller dock inte om varan redan är underkastad ett tullförfarande.

Befordras varan på ett fordon som kommer till det svenska tullområdet med fartyg, skall den som svarar för vägtransporten lägga upp varan på tillfälligt lager, om fordonets förare medföljer fartyget.

Om den som befordrat varan inte fullgör sin skyldighet enligt första eller andra stycket, läggs varan upp på tillfälligt lager genom Tullverkets försorg. Den som inte fullgjort skyldigheten skall ersätta Tullverket dess kostnader för varans uppläggning och förvaring. Tullverket får bestämma att varan inte får tas ut från lagret förrän kostnaderna ersatts eller säkerhet ställts för dem.

8 §

[1822] Tullverket får tillfälligt ta hand om en icke-gemenskapsvara, om det behövs för tullövervakningen. Varan får läggas upp på tillfälligt lager. I sådant fall gäller 7 § tredje stycket andra och tredje meningarna.

Innehavaren av ett tillfälligt lager är skyldig att ta emot icke-gemenskapsvaror, om det kan ske utan avsevärd olägenhet.

9 §

[1823] Om en vara som förvaras på tillfälligt lager som innehas av Tullverket inte avhämtas inom rimlig tid, får den säljas. Om tull inte skall tas ut ur varan, gäller lagen (1985:982) om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har hämtats. Vad som i den lagen sägs om förvaring enligt avtal skall gälla i fråga om förvaringen på Tullverkets lager.

10 §

[1824] Tillfälliga lager står under Tullverkets övervakning och kontroll enligt bestämmelserna i 6 kap.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om redovisningsskyldighet i fråga om varor som förvaras på tillfälligt lager.

11 §

[1825] Den som i verksamhet vid tillfälligt lager tar befattning med tulldeklarationer och andra handlingar som lämnats för tullbehandling av varor får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i verksamheten har fått veta om någon enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden. I det allmännas verksamhet gäller bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag (2009:489)*.

Resandes bagage

12 §

[1826] I artiklarna 190–197 [698–705] i förordningen (EEG) nr 2454/93 finns särskilda bestämmelser för resandes handbagage och incheckade bagage.

Beslut om att en flygplats skall utgöra internationell gemenskapsflygplats enligt artikel 190 [698] b i förordningen meddelas av regeringen.

4 kap. Godkänd tullbehandling

1 §

[1827] Bestämmelser om tulldeklarationer för varor som hänförs till ett tullförfarande finns i artiklarna 59—78 [159—178] i förordningen (EEG) nr 2913/92 och i artiklarna 198—238 [706—746] i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas i en tulldeklaration när varor hänförs till ett tullförfarande eller i en anmälan till någon annan godkänd tullbehandling och om de platser där varor får deklarerats för övergång till fri omsättning eller anmälas till någon annan godkänd tullbehandling.

Till 2 st

Anm. 1. Uppgifter i tulldeklaration, se [2021] p. 1.

Anm. 2. Tullplatser, se [4641].

2 §

[1828] Enligt artikel 76 [176] i förordningen (EEG) nr 2913/92 samt artiklarna 253—289 [761—798] i förordningen (EEG) nr 2454/93 skall tullmyndigheterna tillåta följande förenklade förfaranden, nämligen ofullständiga deklarerationer, förenklat deklareringsförfarande och lokalt klareringsförfarande.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om inlämnande av kompletterande tulldeklaration enligt artikel 76.2 [176] i förordningen (EEG) nr 2913/92 samt de övriga föreskrifter som behövs till komplettering av de bestämmelser som anges i första stycket.

Används ett förenklat förfarande, skall det tillämpas även på uttag av annan skatt än tull som skall tas ut för varor vid import.

Till 2 st

Anm. Se [2444] o.f.

3 §

[1829] Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar, med avvikelse från denna lag, närmare föreskrifter om hur varor skall hänföras till en godkänd tullbehandling i vissa fall, när varor importeras till eller exporteras från det svenska tullområdet på järnväg, med post eller med flyg.

Anm. Se [2022].

4 §

[1830] I fråga om varor som kommer in till det svenska tullområdet i postförsändelser skall postbefordringsföretag som regeringen bestämmer anses som deklarat och, i förekommande fall, gäldenär, om varorna inte deklarerats för övergång till fri omsättning eller hänförs till annan godkänd tullbehandling av någon annan.

Har försändelsen kommit adressaten till handa, skall dock denne anses som deklarat och, i förekommande fall, gäldenär vid tillämpning av regler om omprövning och bokföring i efterhand.

Till 1 st

Anm. Se [2022].

Övergång till fri omsättning

5 §

[1831] I artikel 79 [179] i förordningen (EEG) nr 2913/92 föreskrivs att övergång till fri omsättning skall ge icke-gemenskapsvaror tullstatus som gemenskapsvaror. Bestämmelser om övergång till fri omsättning finns i artiklarna 80—83 [180—183] i samma förordning samt i artiklarna 254—267 [763—776] och 290—308d [799—817 D] i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Avlämning från fartyg av fartygsgenererat avfall och lastrester som avses i direktivet 2000/59/EG, skall betraktas som övergång till fri omsättning enligt artikel 79 [179] i förordningen (EEG) nr 2913/92. Tullverket skall avstå från att kräva en summarisk deklARATION. *Lag (2002:875)*.

6 §

[1832] Bestämmelser om tullfrihet för varor av försumbart värde finns i artiklarna 27 och 28 i rådets förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (TFH II [128] och [129]).

Tull och annan skatt tas inte ut för en varuförsändelse när den tull och annan skatt som är föreskriven för försändelsen sammanlagt inte uppgår till 100 kronor. Detta gäller dock inte om försändelsen

1. innehåller spritdrycker, vin, starköl eller tobaksvaror, eller
2. utgör ett led i en postorderförsäljning i andra fall än då försändelsen består av utländska periodiska publikationer.

Transitering

7 §

[1833] Bestämmelser om transitering finns i artiklarna 91—97 [191—197] och 163—165 [263—265] i förordningen (EEG) nr 2913/92 samt i artiklarna 340a—462a [850—972] i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelser. *Lag (2001:905)*.

Till 2 st

Anm. Se [2025] o.f., [2475] o.f.

Tullager

8 §

[1834] Bestämmelser om tullager finns i artiklarna 98—113 [198—213] i förordningen (EEG) nr 2913/92 och artiklarna 503—548 [1012—1057] i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelser.

Till 2 st

Anm. Se [2032], [2520] o.f.

9 §

[1835] En vara som omhändertagits enligt 3 kap. 8 § får läggas upp på tullager. I sådant fall tillämpas 3 kap. 7 § tredje stycket andra och tredje meningarna.

Innehavaren av ett allmänt tullager är skyldig att ta emot icke-gemenskapsvaror, om det kan ske utan avsevärd olägenhet.

10 §

[1836] Om en vara som förvaras på tullager som innehas av Tullverket inte avhämtas inom rimlig tid, får den säljas. Om tull inte skall tas ut ur varan, gäller lagen (1985:982) om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har hämtats. Vad som i den lagen sägs om förvaring enligt avtal skall gälla i fråga om förvaringen på Tullverkets lager.

11 §

[1837] Tullager står under Tullverkets övervakning och kontroll enligt bestämmelserna i 6 kap.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om redovisningsskyldighet i fråga om varor som förvaras på tullager.

Export m.m.**12 §**

[1838] I förordning (EEG) nr 2913/92 ([101] o.f.) finns bestämmelser om

- export (artiklarna 161 [261] och 162 [262]),
- återexport (artikel 182 [282]) samt
- varor som förs ut från EU:s tullområde (artiklarna 182a–183 [282 A–283]).

I förordning (EEG) nr 2454/93 ([501] o.f.) finns bestämmelser om

- export (artiklarna 592a–592g [1105–1111], 787–795 [1301–1309] och 796a–798 [1310–1312]),
- återexport (artiklarna 841 [1354] och 841a [1354 A]) samt
- varor som förs ut från EU:s tullområde (artiklarna 842a–843 [1355 A–1356]).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter som kompletterar bestämmelserna i första och andra styckena. *Lag (2011:296)*.

Till 2 st

Anm. Se [2033], [2620].

Frizoner och frilager**13 §**

[1839] Bestämmelser om frizoner och frilager finns i artiklarna 166–181 [266–281] i förordningen (EEG) nr 2913/92 och artiklarna 799–840 i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelser.

Till 2 st

Anm. Se [2034] o.f., [2064] o.f.

14 §

[1840] Tillstånd att inrätta frizon eller frilager meddelas av regeringen.

15 §

[1841] Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om anmälningsskyldighet i fråga om varor, inklusive transportmedel, som förs till eller från en frizon eller ett frilager.

Anm. Se [2035].

16 §

[1842] Bestämmelser om bedrivande av industriell eller kommersiell verksamhet och serviceverksamhet i en frizon eller ett frilager finns i artikel 172 [272] i förordningen (EEG) nr 2913/92.

Anm. Se [2036].

17 §

[1843] Frizoner och frilager står under Tullverkets övervakning och kontroll enligt bestämmelserna i 6 kap.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om redovisningsskyldighet i fråga om varor som förvaras på sådana platser.

Till 2 st

Anm. Se [2702] o.f.

Tystnadsplikt

18 §

[1844] Den som i verksamhet vid tullager, frizon eller frilager tar befattning med tulldeklarationer och andra handlingar som lämnats för tullbehandling av varor får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i verksamheten har fått veta om någon enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden. I det allmännas verksamhet gäller bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).
Lag (2009:489).

Förstöring eller överlåtelse till staten av varor m.m.

19 §

[1845] I artikel 56 [156] i förordningen (EEG) nr 2913/92 finns bestämmelser om förstöring av varor som har visats upp för tullen. Vid tillämpning av de bestämmelserna får varorna förstöras, om de inte kan säljas och

1. det finns en risk för att varorna förstörs eller minskar väsentligt i värde, eller
2. kostnaden för förvaringen av varorna är orimligt hög.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter som kompletterar dessa bestämmelser.

Till 2 st

Anm. Se [2706] o.f.

20 §

[1846] Innan en vara förstörs enligt 19 § skall om möjligt bestämmelserna om särskild underrättelse i 5 kap. 27 § andra stycket tillämpas.

21 §

[1847] Ytterligare bestämmelser om förstöring av varor finns i lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m. [27].

22 §

[1848] Tullverket kan medge att en icke-gemenskapsvara överläts till staten, om överlåtelsen inte medför olägenhet eller kostnader för Tullverket.

Tull skall inte tas ut för en vara som överläts till staten enligt första stycket. Att varan skall anses ha blivit upplagd på tullager framgår av artikel 867a [1381] i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Till 1 st

Anm. Se [2706] o.f.

Andra tullförfaranden**23 §**

[1849] Bestämmelser om tullförfarandena aktiv förädling, bearbetning under tullkontroll, temporär import och passiv förädling finns i lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m. ([3101] o.f.).

Enhetstillstånd

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt lag (2010:102).

24 §

[1849 A] Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att utfärda enhetstillstånd att använda förenklat deklarationsförfarande eller lokalt klareringsförfarande för att hänföra varor som befinner sig i ett annat EU-land till en godkänd tullbehandling.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får även meddela föreskrifter om hanteringen av ärenden där varor fysiskt befinner sig i Sverige när de övergår till fri omsättning, exporteras eller återexporteras från Sverige med stöd av ett enhetstillstånd utfärdat i ett annat EU-land. *Lag (2011:296)*.

25 §

[1849 B] En vara får inte fysiskt sättas i fri omsättning i Sverige eller föras ut från landet med stöd av ett enhetstillstånd utfärdat i ett annat EU-land, om det beträffande varan finns

1. ett i Sverige gällande villkor som inte är uppfyllt, eller
2. ett i Sverige gällande förbud mot införsel eller utförsel. *Lag (2011:296)*.

26 §

[1849 C] Om det finns en skyldighet att lämna en underrättelse till ett annat EU-lands behöriga myndighet enligt artikel 266 [775] eller 285a [794 A] i förordningen (EEG) nr 2454/93, ska en underrättelse med motsvarande innehåll även lämnas till Tullverket om

1. varan ska deklarerats för övergång till fri omsättning, export eller återexport med stöd av ett enhetstillstånd, och
2. varan befinner sig inom det svenska tullområdet när den ska övergå till fri omsättning eller föras ut till tredje land.

Det är innehavaren av enhetstillståndet som är skyldig att lämna underrättelsen till Tullverket. Underrättelsen ska lämnas inom samma tidsfrist som gäller för underrättelsen enligt förordningen.

Tullverket får i enskilda fall medge undantag från skyldigheten att lämna underrättelse enligt första stycket. *Lag (2011:296)*.

27 §

[1849 D] Tullverket har samma befogenheter att utföra kontroller avseende sådana varor som inom det svenska tullområdet är föremål för ett förfarande med stöd av ett enhetstillstånd utfärdat i ett annat EU-land, som avseende sådana varor som är föremål för motsvarande förfarande med stöd av ett tillstånd utfärdat i Sverige.

Om en vara som omfattas av ett förfarande enligt första stycket är föremål för ett förbud eller ett villkor som innebär att varan inte får föras in till eller ut från landet, får Tullverket ta hand om varan om det behövs för att hindra att den hanteras i strid med sådant förbud eller villkor.

En vara som har tagits om hand får läggas upp på tillfälligt lager på bekostnad av den som för in eller för ut varan. Varan får inte tas ut från lagret så länge omhändertagandet består. *Lag (2011:296)*.

28 §

[1849 E] Ett omhändertagande enligt 27 § andra stycket upphör om varan tas i beslag eller förverkas.

Tullverket får besluta att omhändertagandet skall upphöra om det inte längre finns grund för åtgärden. En gemenskapsvara skall i så fall återlämnas till den som avsåg att föra ut varan. Annan vara skall hänföras till en sådan godkänd tullbehandling för vilken inget hinder finns. *Lag (2004:117)*.

29 §

[1849 F] Om det finns en skyldighet att lämna en underrättelse enligt artikel 266 [775] eller 285a [794 A] i förordningen (EEG) nr 2454/93 till Tullverket när ett förfarande med stöd av ett enhetstillstånd tillämpas, och underrättelsen i enlighet med tillståndet ges in till den behöriga myndigheten i det andra EU-landet, ska underrättelsen anses ha kommit in till Tullverket när den togs emot av det andra landets behöriga myndighet. *Lag (2011:296)*.

30 §

[1849 G] Vid tillämpning inom ett annat EU-lands tullområde av ett förfarande med stöd av ett enhetstillstånd som utfärdats i Sverige får Tullverket överlåta till tullmyndigheten i det andra landet att utföra kontrollåtgärder enligt tullagstiftningen för svensk räkning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om förfarandet vid överlåtelse av förvaltningsuppgifter enligt första stycket. *Lag (2011:296)*.

5 kap. Tulltaxering och betalning av tull m.m.**Tulltaxering****1 §**

[1850] Bestämmelser om uppkomst av tullskuld finns i artiklarna 201—216 [301—316] i förordningen (EEG) nr 2913/92 och i artiklarna 859—867a [1372—1381] i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Med ledning av tulldeklaration eller motsvarande uppgifter fastställer Tullverket tull som skall betalas vid import från eller export till tredje land (*tulltaxering*).

Tulltaxering får ske genom automatisk databehandling.

2 §

[1851] En deklaratant eller gäldenär som finner att en uppgift som lämnats i en tulldeklaration är oriktig eller ofullständig, skall utan dröjsmål anmäla detta till Tullverket och rätta uppgiften, om förhållandet föranlett eller kan föranleda att tull undandras eller att en vara införs eller utförs i strid mot förbud eller villkor.

Anm. Rättelse av uppgift, se [2392].

3 §

[1852] Tullverket skall ompröva beslutet i en fråga som kan ha betydelse för tulltaxeringen, om deklaranter eller gäldenären begär det eller om det finns andra skäl.

Bestämmelserna i tullagstiftningen om omprövning av beslut om tull gäller även tulltaxeringsbeslut i övrigt och beslut enligt 11 § andra stycket samt beslut om tulltillägg och förseningsavgift. Att omprövning av sådana beslut skall ske om de överklagats framgår av 9 kap. 4 och 6 §§.

Till 1 st

Anm. Omprövning, se [2859] o.f.

4 §

[1853] Om en fråga som avses i 3 § har avgjorts av allmän förvaltningsdomstol, får Tullverket inte ompröva frågan.

5 §

[1854] Tulltaxering och sådan omprövning som innefattar bokföring i efterhand får göras även efter utgången av annars föreskriven tid, om gäldenären samtyckt till att sådan tulltaxering sker.

Om gäldenären har åtalats för brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling (TFH IV [101] o.f.), får tulltaxering och omprövning enligt första stycket göras även efter utgången av annars föreskriven tid för den vara som åtalet avser. Beslut om det får dock inte meddelas senare än under kalenderåret efter det år då åtalet väcktes. Om gäldenären har avlidit, får beslutet inte meddelas senare än sex månader efter dödsfallet. Ogillas åtalet, skall Tullverket undanröja beslutet, om domen vinner laga kraft.

Andra stycket skall tillämpas också i fall då den som har företrätt en juridisk person åtalas för brott enligt lagen om straff för smuggling, om brottet avser tull som den juridiska personen skulle ha betalat.

Till 1 st

Anm. Jfr [321] p. 3.

6 §

[1855] Om tull inte kan beräknas tillförlitligt vid tulltaxering eller omprövning, fastställer Tullverket vad som skall betalas efter skälig grund (*skönstulltaxering*).

Uppbörd av tull**7 §**

[1856] Bestämmelser om uppbörd av tull finns i artiklarna 217—232 [317—332] i förordningen (EEG) nr 2913/92 samt i artiklarna 868—876a [1382—1390 A] i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Tull skall betalas till Tullverket inom tio dagar från den dag då gäldenären underrättas om kravet, om inte betalningsansstånd beviljats.

Till 1 st

Anm. Uppbörd, se [2045—2048].

8 §

[1857] Tullverket får bevilja betalningsansstånd för den som bedriver importverksamhet eller någon annan som importerar varor i större omfattning. Den som beviljats sådant betalningsansstånd benämns kredithavare. Kredithavare betalar tull enligt tullräkning. Motsvarande gäller den som bedriver exportverksamhet eller någon annan som exporterar varor i större omfattning.

Tullräkning får utställas även på den som lämnat tulldeklaration som direkt ombud för gäldenär, om ombudet gentemot Tullverket åtagit sig att fullgöra gäldenärens betalningsskyldighet, samt på den som lämnat tulldeklaration som indirekt ombud.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om utfärdande av tullräkning och tidsfrister för betalning av tull.

Om ett ombud har tagit emot medel av gäldenärer för betalning av tullräkningar, skall ombudet hålla dessa medel skilda från andra tillgångar.

Till 3 st

Anm. Se [2045], [2780] o.f.

9 §

[1858] Bestämmelser om säkerhet för att täcka tullskuld finns i artiklarna 189—200 [289—300], 225 [325] och 229 [329] i förordningen (EEG) nr 2913/92 samt i artiklarna 857 [1370] och 858 [1371] i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Om det behövs för att säkerställa uppbörden får Tullverket i ett enskilt fall besluta att säkerhet skall ställas för annan skatt än tull som skall betalas till Tullverket.

Om säkerhet inte ställts, utgör varan säkerhet för tullen och skatten så länge den står under Tullverkets övervakning och kontroll.

Anm. Tullverkets övervakning och kontroll, se [1880] o.f.

10 §

[1859] Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar de närmare föreskrifter som behövs i övrigt till komplettering av reglerna om uppbörd i förordningarna (EEG) nr 2913/92 ([101] o.f.) och (EEG) nr 2454/93 ([501] o.f.).

11 §

[1860] Bestämmelser om skyldighet att med anledning av import eller införsel som avses i 3 kap. 3 eller 3 a § betala annan skatt än tull finns i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam (TFH II [5001] o.f.), mervärdesskattelagen (1994:200) (TFH II [6001] o.f.), lagen (1994:1563) om tobaksskatt (TFH II [3501] o.f.), lagen (1994:1564) om alkoholskatt (TFH II [4001] o.f.) och lagen (1994:1776) om skatt på energi (TFH II [3001] o.f.).

Skatt som avses i första stycket skall fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte annat föreskrivits. Om det i beskattningsunderlaget för sådan skatt skall ingå tullvärde, tull eller motsvarande avgift som fastställts i annan valuta, skall sådant underlag omräknas till svensk valuta efter den kurs som enligt tullagstiftningen gällde den dag som tullvärdet fastställdes. *Lag (2004:117)*.

12 §

[1861] Om en icke-gemenskapsvara eller dess värde förverkas, skall annan skatt än tull inte tas ut till den del varan eller dess värde förverkats. Ett tidigare meddelat beslut om sådan påлага skall upphävas eller ändras sedan dom eller beslut som innefattar förverkande har vunnit laga kraft.

Betald tull skall beaktas vid förverkande av en varas värde och vid bestämmande av påföljd.

Återbetalning och eftergift**13 §**

[1862] Bestämmelser om återbetalning och eftergift av tull finns i artiklarna 235–242 [335–342] i förordningen (EEG) nr 2913/92 och i artiklarna 877–912 [1391–1426] i förordningen (EEG) nr 2454/93.

Om annan skatt än tull, tulltillägg eller förseningsavgift har betalats med högre belopp än som rätteligen ska betalas, återbetalas överskjutande belopp. Motsvarande gäller när annan skatt än tull, tulltillägg eller förseningsavgift rätteligen inte skulle ha betalats. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) (TFH II [6001] o.f.) eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9–13 §§ (TFH II [6195–6200]) samma lag återbetalas dock inte.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som ska betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning.

Om det finns synnerliga skäl, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer medge nedsättning av eller befrielse från annan skatt än tull.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar de närmare föreskrifter som behövs i övrigt till komplettering av bestämmelserna om återbetalning och eftergift av tull i förordningarna (EEG) nr 2913/92 ([101] o.f.) och 2454/93 ([501] o.f.). *Lag (2011:1258)*.

Ränta**14 §**

[1863] Bestämmelserna om kompensationsränta i artikel 214.3 [314] i förordningen (EEG) nr 2913/92 och i artikel 519 [1028] i förordningen (EEG) nr 2454/93 samt bestämmelserna om kreditränta i artikel 229 [329] i förordningen (EEG) nr 2913/92 tillämpas även på andra skatter än tull som skall tas ut för varor vid import. *Lag (2004:207)*.

15 §

[1864] Ränta tas ut på andra skatter än tull som skall betalas

1. på grund av bokföring i efterhand enligt artikel 220 [320] i förordningen (EEG) nr 2913/92,
2. enligt beslut vid omprövning av Tullverket eller enligt beslut av allmän förvaltningsdomstol, eller
3. i fall som avses i artiklarna 202–204 [302–304] i förordningen (EEG) nr 2913/92, när andra skatter än tull undandragits genom förfarandet.

Om utfärdande av tullräkning fördröjs till följd av att den som tagit hand om en vara med tillämpning av ett förenklat förfarande inte lämnat kompletterande tulldeklaration inom föreskriven tid, tas ränta ut på andra skatter än tull som skall tas ut för varor vid import.

16 §

[1865] Bestämmelserna om dröjsmålsränta och befrielse från dröjsmålsränta i artikel 232 [332] i förordningen (EEG) nr 2913/92 tillämpas även på annan skatt än tull som ska tas ut för varor vid import.

Dröjsmålsräntan ska beräknas på det sätt som anges i 65 kap. 13 § första stycket och andra stycket första meningen skatteförordningen (2011:1244) (TFH II [5495]).

Dröjsmålsräntan är minst 100 kronor. Om det ursprungligen obetalda beloppet är mindre än 100 kronor, får dröjsmålsränta dock endast tas ut med motsvarande belopp. *Lag (2011:1258)*.

Anm. Dröjsmålsränta, se vidare [2793].

17 §

[1866] Ränta enligt 14 eller 15 § tas inte ut på belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) (TFH II [6001] o.f.).

18 §

[1867] Vad som föreskrivs i tullagstiftningen om uppbörd, indrivning och återbetalning av tull tillämpas även i fråga om ränta som avses i 14–16 §§.

19 §

[1868] Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta om befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala ränta på annan skatt än tull enligt 14 och 15 §§, om det finns synnerliga skäl.

20 §

[1869] Ränta som avses i 15 § första stycket 1 eller 2 ska beräknas från utgången av den första månaden efter den då varan deklarerades för övergång till fri omsättning till och med den månad då beloppet ska betalas. Ränta på skatt, som motsvarar tidigare återbetalt belopp, beräknas dock från utgången av den månad då beloppet återbetalades.

Ränta enligt 15 § första stycket 3 ska beräknas från utgången av den månad då varan infördes eller det olovliga förfarandet ägde rum till och med den månad då beloppet ska betalas.

Ränta enligt 15 § andra stycket tas ut för den tid fördröjningen omfattar.

Räntesatsen för ränta enligt 15 § första stycket 2 ska vara den som anges i 65 kap. 4 § första stycket (TFH II [5486]) eller, om det är fråga om skönsbeskattning, den som anges i 65 kap. 11 § första stycket skatteförordningen (2011:1244) (TFH II [5493]).

Räntesatsen för ränta enligt 15 § första stycket 1 och 3 och andra stycket ska vara den som anges i 65 kap. 11 § första stycket skatteförordningen. *Lag (2011:1258)*.

21 §

[1870] På belopp som återbetalas i fall som anges i 13 § tillgodoförs ränta. Ränta tillgodoförs även på ränta enligt 14–16 §§ som återbetalas. Räntan tillgodoförs från utgången av den månad under vilken beloppet betalats till och med den månad då beloppet återbetalas.

Räntesatsen ska vara den som anges i 65 kap. 4 § tredje stycket skatteförordningen (2011:1244) (TFH II [5486]). *Lag (2011:1258)*.

Anm. Återbetalningsränta, se [2794].

22 §

[1871] Om ett beslut som föranlett ränta enligt 14 eller 15 § har ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha betalats eller skulle ha betalats med lägre belopp, skall ny beräkning av räntan göras. För mycket betald ränta skall betalas tillbaka.

Ränta utgår inte på räntebelopp enligt 14 eller 15 § som skall betalas utöver tidigare betald ränta.

Om ett beslut som föranlett ränta enligt 21 § har ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha tillgodoförts eller skulle ha tillgodoförts med lägre belopp, skall den som tillgodoräknats räntan betala tillbaka mellanskillnaden. Bestämmelserna i tullagstiftningen om återbetalning av tull skall då tillämpas.

Indrivning m.m.**23 §**

[1872] En fordran på tull som inte har betalats i rätt tid skall lämnas för indrivning.

Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske. Om säkerhet har ställts eller om varan utgör säkerhet, får Tullverket ta ut beloppet ur säkerheten.

Till 2 st

Anm. Ringa belopp, se [2078].

24 §

[1873] I fråga om betalningsskyldighet för företrädare för en gäldenär som är juridisk person och som inte har betalat in tull i rätt tid och på rätt sätt tillämpas 59 kap. 13, 15–21, 26 och 27 §§, 67 kap. 4 §, 68 kap. 1 § samt 70 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) (TFH II [5462] o.f.).

Tullverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende tull enligt denna lag.

Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske enligt 23 §. *Lag (2013:101).*

25 §

[1874] De föreskrifter om ränta, dröjsmålsränta, indrivning, avräkning och preskription som gäller i fråga om fordringar mot en gäldenär gäller även när motsvarande fordringar tagits upp i tullräkning som utställts på ombud enligt 8 § andra stycket.

Tullauktion m.m.**26 §**

[1875] Om en vara skall säljas av Tullverket enligt artikel 53.1 [153] eller 75 [175] i förordningen (EEG) nr 2913/92 eller artikel 250 [758] i förordningen (EEG) nr 2454/93, får varan säljas genom Tullverkets försorg på offentlig auktion (tullauktion) eller på annat sätt, om Tullverket finner det vara lämpligare. Detsamma gäller om Tullverket enligt 23 § skall ta ut ett belopp ur en vara som utgör säkerhet.

Vid försäljning av varor som är föremål för införselbud eller införselvillkor tillämpas 4 § lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m.m. [27].

Bestämmelser om förstöring av varor som visats upp för tullen finns i 4 kap. 19 §.

27 §

[1876] En tullauktion skall kungöras i god tid och på lämpligt sätt.

Innan en vara säljs på tullauktion eller på annat sätt, skall Tullverket i god tid skicka särskild underrättelse, om adressen är känd, till gäldenären eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd samt till annan som kan antas vara ägare eller ha särskild rätt till varan.

Anm. Se [2050].

28 §

[1877] Medel från försäljning enligt 26 § skall användas till att täcka i första hand Tullverkets kostnader för förvaring och försäljning av varan, i andra hand tull för varan och i tredje hand annan skatt och ränta för varan.

Uppkommer överskott, skall beloppet betalas ut till gäldenären eller den som skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd eller, om någon annan visar att han var ägare till varan, denne. Om någon visar sig ha haft särskild rätt till varan, skall dock häremot svarande del av överskottet betalas ut till denne.

Om beloppet eller del därav inte har kunnat betalas ut till någon enligt andra stycket inom ett år från dagen för försäljningen, tillfaller det staten.

6 kap. Övervaknings- och kontrollverksamhet

Allm. anm. Tullverkets kontrollbefogenheter vid gräns mot annat EU-land, se [4001] o.f.

1 §

[1878] Beslut om kontrollåtgärd enligt tullagstiftningen får fattas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för enskilda.

2 §

[1879] För att genomföra åtgärd som avses i 3 kap. 8 § och 6–11 §§ i detta kapitel får tulltjänsteman använda våld eller tvång, i den mån andra medel är otillräckliga och det med hänsyn till omständigheterna är försvarligt. Våld mot person får dock brukas endast om tulltjänstemannen möter motstånd och i den mån det med hänsyn till åtgärdens ändamål är försvarligt.

3 §

[1880] Av artiklarna 37 [137], 59.2 [159], 82 [182] och 183 [283] i förordningen (EEG) nr 2913/92 framgår i vilken utsträckning varor är underkastade Tullverkets övervakning (står under tullövervakning).

4 §

[1881] Transportmedel står under tullövervakning, om det

1. ombord på transportmedlet finns varor som står under tullövervakning,
2. kommer till det svenska tullområdet utan att medföra varor, till dess att anmälan om transportmedlet enligt 5 § har behandlats av Tullverket, eller
3. skall avgå från det svenska tullområdet direkt till tredje land utan att medföra varor, sedan anmälan gjorts om detta.

Transportmedel som ankommit till det svenska tullområdet och tagits ut för kontroll enligt 10 § står under tullövervakning till dess att undersökningen avslutats.

Transportmedel som står under tullövervakning får inte föras till eller avgå från någon annan plats än tullplats om inte regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriver annat.

Anm. Tullplats, se [4641].

5 §

[1882] Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om

1. skyldighet för förare av eller befälhavare på transportmedel att göra anmälan om transportmedlets ankomst från eller avgång till annat land och att lämna uppgifter om transportmedlet och de varor, utom resandes bagage, som medförs på det,
2. skyldighet för förare av eller befälhavare på transportmedel som står under tullövervakning att på förhand meddela när transportmedlet beräknas komma till eller avgå från en tullplats och lämna uppgift om transportmedlet och dess last samt
3. skyldighet för anställda eller andra som utför arbete på transportmedel och resande att vid ankomst till eller avresa från det svenska tullområdet anmäla och lämna uppgifter om de varor de medför.

Vad som sägs i första stycket 2 gäller inte i fråga om järnvägståg.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka slag av transportmedel och varor som får föras till eller från viss tullplats.

Anm. 1. Inkommande fartyg-anmälan, se [2239], [2266] o.f., utgående fartyg-anmälan [2246], [2273] o.f.

Anm. 2. Inkommande luftfartyg-anmälan, se [2332 M] o.f., utgående luftfartyg-anmälan [2332 Q] o.f.

Anm. 3. Inkommande fordon-anmälan, se [2308], [2312], utgående fordon-anmälan [2311].

6 §

[1883] Tullverket får preja fartyg inom det svenska tullområdet, om det behövs för att möjliggöra Tullverkets övervakning och kontroll av import eller export av varor.

Om ett fartyg under resa mellan orter inom EU:s tullområde lämnar detta område och då avviker från sin rätta kurs utan att nöd eller annat tvingande skäl föreligger, får Tullverket, om befälhavaren inte följer en anmaning att återvända till EU:s tullområde, inbringa fartyget till en plats inom det svenska tullområdet. Om anmaning inte kan ges eller om det finns särskild anledning att anta att en anmaning skulle förhindra eller avsevärt försvåra ett inbringande av fartyget, får det inbringas utan föregående anmaning.

Inbringande enligt andra stycket får inte användas mot ett utländskt fartyg eller inom en annan stats vattenområde, om det inte medges enligt avtal med den andra staten. *Lag (2011:296)*.

Till 1 st

Anm. Bestämmelser om vad som åligger befälhavaren på ett fartyg som prejas, se TFH III:2 [1820].

7 §

[1884] Förare av eller befälhavare på transportmedel som står under tullövervakning är skyldig att stanna på anmaning av tulltjänsteman.

Även annan person än den som nämns i första stycket är skyldig att stanna på tulltjänstemans anmaning. Sådan anmaning får dock ges endast om det finns anledning att anta att han är anmälningsskyldig enligt tullagstiftningen.

Anm. Anmaning att stanna, se [2059].

8 §

[1885] I artiklarna 38 [138] och 183 [283] i förordningen (EEG) nr 2913/92 finns bestämmelser om att varor som förs in till eller ut från EU:s tullområde ska befordras via den rutt som tullmyndigheterna närmare angivit.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om skyldighet för förare av eller befälhavare på transportmedel som står under tullövervakning att under färd medföra sådan passhandling som verket utfärdat för transportmedlet och varor som medförs på detta.

Tullverket får förbjuda förare av eller befälhavare på transportmedel som står under tullövervakning

1. att göra annat uppehåll under resa inom det svenska tullområdet än som föranleds av en myndighets åtgärd samt
2. att utan Tullverkets medgivande ankomma eller avgå med transportmedlet.

Tullverket får även meddela förbud mot att beträda, lämna, lossa eller lasta transportmedlet. Förbud att beträda eller lämna transportmedel gäller dock inte den som i utövning av allmän tjänst behöver få tillträde till transportmedlet. *Lag (2011:296)*.

9 §

[1886] Om det behövs för kontrollverksamheten och det inte medför något väsentligt hinder för trafiken, får Tullverket tillfälligt stänga av områden där transportmedel lossas eller lastas eller passagerare går ombord på eller lämnar transportmedel. Detta gäller även annat område i omedelbar närhet av transportmedel, liksom infarter till och utfarter från tillfälliga lager, frizoner och flygplatser.

10 §

[1887] I artikel 14 [114] i förordningen (EEG) nr 2913/92 finns en bestämmelse som ålägger enskild skyldighet att förse tullmyndigheterna med nödvändiga dokument och upplysningar och ge dem all nödvändig hjälp. I artikel 46 [146] i samma förordning finns bestämmelser om kontroll av varor och de transportmedel som befordrar dem i anslutning till att varorna visas upp för tullmyndigheten. I artikel 68 [168] i samma förordning och i artiklarna 239–247 [747–755] i förordningen (EEG) nr 2454/93 finns bestämmelser om tullmyndigheternas rätt att för kontroll av riktigheten av de deklARATIONER som de har mottagit granska handlingar och undersöka varor.

För kontroll av att deklarations- och uppgiftsskyldighet enligt denna lag eller tullagstiftningen i övrigt har fullgjorts riktigt och fullständigt eller för kontroll av att varor inte gör intrång i de rättigheter som skyddas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003 (TFH V:1 [7801] o.f.) får Tullverket även undersöka

1. transportmedel, containrar, lådor och andra utrymmen där varor kan förvaras,
2. områden för tillfälliga lager, tullager, frizoner och frilager samt områden på flygplatser och bangårdar där varor som står under tullövervakning förvaras och även lokaler inom sådana områden samt
3. bagage, såsom resväskor och portföljer, samt handväskor och liknande som medförs av resande vid inresa till eller utresa från EU:s tullområde eller av person som anmanats att stanna enligt 7 §.

Bestämmelser om tullkontroll av kontanta medel finns i 7 a kap.

Bestämmelser om kroppsvisitation och kroppsbesiktning finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling (TFH IV [101] o.f.). *Lag (2014:342)*.

Till 1 st

Anm. Undersökning, se [2808] o.f.

Till 2 st

Anm. Diplomater, se [2833:4].

11 §

[1888] För sådan kontroll som avses i 10 § får en tulltjänsteman undersöka postförsändelser, såsom paket, brev och liknande försändelser. En sådan försändelse får öppnas, om den finns hos Tullverket eller på utväxlingspostkontoret och det finns anledning att anta att den innehåller en vara för vilken deklara-tions- eller uppgiftsskyldigheten inte fullgjorts. Beslut om att öppna brev och andra försändelser som kan antas innehålla förtroliga meddelanden får fattas endast av en tjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket. Om försändelsen innehåller ett förtroligt meddelande skall detta omedelbart tillslutas och skickas vidare till mottagaren. *Lag (2004:207)*.

12 §

[1889] En postförsändelse som öppnats med stöd av 11 § får inte undersökas närmare än vad som behövs med hänsyn till ändamålet med undersökningen.

Protokoll skall föras över undersökningen. Av protokollet skall ändamålet med undersökningen framgå liksom vad som har kommit fram vid denna.

Adressaten och, om det är möjligt, avsändaren skall så snart som möjligt underrättas om att försändelsen öppnats, om inte särskilda skäl talar emot det.

13 §

[1890] En cheftjänsteman som förordnats för uppgiften av chefen för Tullverket får besluta att en postförsändelse som väntas till visst postkontor och som kommer från tredje land skall hållas kvar av postbefordringsföretaget när den kommer till postkontoret, om

1. det finns anledning att anta att försändelsen innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling (TFH IV [101] o.f.) och
2. det är nödvändigt för att beslag skall kunna ske.

Ett beslut om kvarhållande skall meddelas att gälla viss angiven, kortare tid. Beslutet får verkställas omedelbart, men skall snarast prövas av Tullverkets chef eller av verkets chefsjurist.

Postbefordringsföretaget är skyldigt att på begäran av Tullverket överlämna en försändelse som hållits kvar enligt första stycket. *Lag (2004:207)*.

14 §

[1891] Tullverket får anbringa lås, förseglingar och igenkänningsmärken på transportmedel, containrar och andra varor som står under tullövervakning. Tullverket får också tillfälligt ta hand om registreringsbevis och liknande handlingar, som avser ett sådant transportmedel, om det behövs för att hindra transportmedlets avgång.

Anm. Om hindrande av fartyg från att avgå p.g.a. förorening från fartyg, se TFH III:2 [2508].

[1891:1] I 6 kap. 10 a § *utsökningsbalken* (1981:774) föreskrivs följande.

När ett utmätt fartyg eller luftfartyg står under tullövervakning, får kronofogdemyndigheten begära hjälp av Tullverket för att hindra att fartyget eller luftfartyget avgår. För att hindra fartyget eller luftfartyget att avgå har Tullverket samma befogenheter som myndigheten har enligt tullagen (2000:1281) ([1801] o.f.). Detsamma gäller när gods i fartyget eller luftfartyget har utmätts. *Lag (2000:1286)*.

[1891:2] I *utsökningsförordningen* (1981:981) föreskrivs bl.a. följande.

6 kap. 22 §. När ett fartyg eller luftfartyg eller gods i fartyg eller luftfartyg har utmätts och fartyget finns i Sverige, skall Kronofogdemyndigheten underrätta Tullverket, om verkets medverkan behövs. *Lag (2006:879)*.

15 kap. 3 §. Beträffande verkställighet av beslut om kvarstad för fordran tillämpas vad som föreskrivs om utmätning i 6 kap. — — — 22 § — — — . *Lag (2009:950)*.

15 §

[1892] Vid kontroll enligt 10 § skall den vars uppgifter skall kontrolleras eller för vars räkning varan importeras eller exporteras ge den som verkställer kontrollen tillfälle att undersöka varan, transportmedlet eller bagaget. Han skall också lämna tillträde till de lokaler och andra utrymmen som används för den transport, förvaring eller verksamhet som kontrollen avser. På en tulltjänstemans begäran skall föraren av eller befälhavaren på transportmedel som skall undersökas om möjligt själv närvara vid undersökningen.

Tullverket får besluta att den som inte uppfyller skyldigheten enligt artikel 69 [169] i förordningen (EEG) nr 2913/92 att svara för den transport och hantering som är nödvändig för undersökning och provtagning av varor, skall ersätta staten dess kostnad för sådan transport och hantering. Vad som sägs i 5 kap. 23 § om indrivning av tull skall gälla även sådan ersättning. Tullverket får medge befrielse helt eller delvis från ersättningskyldigheten.

Till 1 st

Anm. Undersökning, se [2808] o.f.

16 §

[1893] Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om skyldighet för den som deklarerar en vara till ett tullförfarande eller anmäler en vara till annan godkänd tullbehandling att lämna uppgift om sitt organisationsnummer eller personnummer, om det behövs för kontrollverksamheten eller för uppgiftsskyldigheten enligt 11 kap. 6 §.

Anm. Vite, se [1965].

17 §

[1894] Förare av eller befälhavare på transportmedel skall under tid då han har ansvar för varor som står under tullövervakning se till att ingen skadar eller tar bort förseglingar eller annars olovligt öppnar vad som tillslutits enligt 14 §. Detta gäller även i fråga om tullförseglingar som enligt tullagstiftningen godkänts av Tullverket eller utländsk tullmyndighet samt i fråga om utländska tullförseglingar i övrigt som enligt särskilda föreskrifter skall jämföras med Tullverkets förseglingar.

18 §

[1895] Om det finns anledning att anta att en uppgift som lämnats enligt tullagstiftningen inte är riktig, får Tullverket anlita särskild sakkunnig för att få fram den upplysning som behövs. Om uppgiften visas vara oriktig, är den som lämnat uppgiften skyldig att stå för kostnaden för den sakkunnige. Sådan skyldighet finns dock inte, om den oriktiga uppgiften avser varans tull- eller skattepliktiga värde och det slutligen fastställda värdet inte överstiger det uppgivna med mer än tio procent.

Tullverket får anlita särskild sakkunnig även när en uppmaning att lämna uppgift eller en handling rörande en vara inte har följts. Den som rätteligen skulle ha lämnat uppgiften eller handlingen skall stå för kostnaden, om verket inte beslutar annat.

Om Tullverket haft kostnad som enligt första eller andra stycket någon annan skall stå för, skall denne enligt beslut av verket ersätta staten dess kostnad. Vad som sägs i 5 kap. 23 § om indrivning av tull skall gälla även sådan ersättning.

19 §

[1896] Den som på grund av nöd eller av annat tvingande skäl avviker från vad som föreskrivs om tullövervakning i tullagstiftningen, skall snarast anmäla detta för närmaste tullkontor eller tulltjänsteman.

Om ett transportmedel som står under tullövervakning eller medför varor som står under tullövervakning förolyckas, skall den som innehar någon handling som avser transportmedlet eller lasten snarast lämna handlingen till närmaste tullkontor eller tulltjänsteman.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om att anmälan enligt första stycket får göras och handling enligt andra stycket lämnas till en annan myndighet.

Till 3 st

Anm. Anmälan, se [2064].

[1896:1] Förliser här i riket fartyg, hemmahörande i Det Förenade Konungariket Storbritannien och Nord- Irland med kolonier eller i brittiskt protektorat, skall, enligt 5 § *kk* (1952:644), ändrad enligt förordning (1988:482), brittiske konsuln omedelbart skriftligen underrättas om förlisningen av Kustbevakningen eller av hamn-, lots- eller tullmyndighet, om Kustbevakningen eller myndigheten har fått kännedom om förlisningen.

Med brittiske konsuln förstås enligt 2 § i *samma kungörelse*, såvitt gäller Jönköpings, Kronobergs, Blekinge, Skåne, Hallands, Västra Götalands och Värmlands län, brittiske generalkonsuln i Göteborg och, såvitt gäller Sverige i övrigt, brittiske konsuln i Stockholm. Förordning (1997:830).

[1896:2] Lag (1990:712) om undersökning av olyckor**Inledande bestämmelse****1 §****Olyckor som skall undersökas****2 §**

Olyckor ska undersökas enligt denna lag, om de är av sådan allvarlig art som anges i det följande, nämligen

1. *luftfartsolyckor*: Olyckor vid användningen av luftfartyg som har medfört att
 - a) någon har avlidit eller blivit allvarligt skadad,
 - b) luftfartyget eller egendomen som inte transporterats med luftfartyget har fått betydande skador eller omfattande skador har uppkommit i miljön, eller
 - c) luftfartyget är oåtkomligt eller har försvunnit under flygning och inte har kunnat återfinnas,

2. *sjöolyckor*: Olyckor vid driften av handelsfartyg, fiskefartyg eller statsfartyg som enligt 2 c § utgör en mycket allvarlig sjöolycka eller en olycka som likställs med en mycket allvarlig sjöolycka,

3. *järnvägsolyckor*: Olyckor vid järnvägs-, tunnelbane- eller spårvägsdrift orsakade antingen av kollisioner mellan spårfordon eller urspårningar eller av andra händelser med betydelse för säkerheten som har medfört att

- a) minst en person har avlidit eller minst fem personer har blivit allvarligt skadade, eller
- b) spårfordon, spåranläggningar, egendom som inte transporterats med spårfordonet eller miljön har fått så omfattande skador att de sammanlagda kostnaderna uppskattas till ett belopp motsvarande minst två miljoner euro,

4. *vägfrikolyckor och andra allvarliga olyckor*: Andra olyckor än som avses i 1–3 och 2 a § första stycket, om de har medfört att

- a) flera människor har avlidit eller blivit allvarligt skadade, eller
- b) omfattande skador har uppkommit på egendom eller i miljön.

Tillbud till olyckor som avses i första stycket 1, 3 och 4 ska undersökas enligt denna lag, om tillbudet inneburit allvarlig fara för att en olycka skulle inträffa eller om tillbudet tyder på ett väsentligt fel hos luftfartyget, spårfordonet eller spåranläggningen eller på andra väsentliga brister i säkerhetshänseende.

Olyckor som avses i första stycket 1 och som rör luftfartyg med en totalvikt av högst 2 250 kg vilka inte ska ha luftvärdighetsbevis, och olyckor som avses i första stycket 4 samt tillbud till sådana olyckor ska undersökas endast om en undersökning är av betydelse ur säkerhetssynpunkt. *Lag (2011:548)*.

2 a §**[1896:3] Förordning (1990:717) om undersökning av olyckor****Undersökningsmyndighet m.m.****1 §**

Undersökningar av olyckor eller olyckstillbud enligt 2 och 2 a §§ [1896:2] lagen (1990:712) om undersökning av olyckor görs av Statens haverikommission. *Förordning (2011:551)*.

1 a §

3 §

Olyckor eller tillbud som inte är av den art som anges i 2 och 2 a §§ [1896:2] lagen (1990:712) om undersökning av olyckor ska ändå undersökas enligt lagen, om det är motiverat från säkerhetssynpunkt att undersökningen görs.

Undersökningen görs av

1. Transportstyrelsen, när det gäller olyckor och tillbud som berör vägtrafiken eller annan luftfart än militär luftfart,
2. Försvarsmakten, när det gäller olyckor och tillbud som berör den militära luft- eller sjöfarten,
3. Statens haverikommission, när det gäller olyckor och tillbud som inte berör vägtrafiken eller luftfarten.

Statens haverikommission har rätt att undersöka olyckor och tillbud som avses i andra stycket 1 och 2, om det finns särskilda skäl. *Förordning (2011:551)*.

3 a §

5 §

Vad som sägs i denna förordning om tillsynsmyndighet avser de myndigheter som anges i 3 § andra stycket 1 och 2.

Om en överlåtelse har skett enligt 2 § till en myndighet eller om undersökningen görs av en myndighet enligt 3 § andra stycket 1 eller 2 eller 4 §, gäller bestämmelserna i 6–8, 10, 11, 13–15 och 17–19 §§ i tillämpliga delar. *Förordning (2008:1157)*.

Tillsynsmyndighetens medverkan

6 §

Utländska fartyg

19 §

Om en undersökning enligt lagen (1990:712) om undersökning av olyckor [1896:2] skall ske i fråga om en olycka eller ett tillbud som berör ett utländskt fartyg, får Statens haverikommission begära att Transportstyrelsen och Tullverket på den plats där fartyget befinner sig inte före undersökningens slut vidtar någon åtgärd som främjar fartygets avgång. *Förordning (2008:1157)*.

Rapportering om inträffade olyckor m.m.

20 §

Underrättelser om inträffade olyckor m.m.

21 §

Om en polismyndighet får kännedom om att det har inträffat en olycka som anges i 2 § [1896:2] första stycket lagen (1990:712) om undersökning av olyckor, skall myndigheten omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten eller, i fall som avses i 2 § [1896:2] första stycket 4 samma lag, Statens haverikommission.

Om en polismyndighet får kännedom om att en olycka med ett fritidsfartyg har inträffat, skall myndigheten omedelbart underrätta Transportstyrelsen, om olyckan har medfört att någon har avlidit eller fått svår kroppsskada.

Vad som sägs i första och andra styckena om polismyndighet gäller i fråga om fartygsolyckor även Tullverket och Kustbevakningen. *Förordning (2008:1157)*.

22 §

20 §

[1897] Polismyndighet och Kustbevakningen skall medverka i övervaknings- och kontrollverksamhet enligt denna lag. Vad som sägs i 1 § gäller även vid sådan medverkan. Vidare gäller vad som sägs i 2, 6—10, 14 och 15 §§ samt i 7 a kap. om Tullverket och tulltjänsteman också polismyndigheterna och Kustbevakningen samt polismän och kustbevakningstjänstemän som medverkar i Tullverkets kontrollverksamhet.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om medverkan som avses i första stycket. *Lag (2007:271)*.

Till 1 st

Anm. Medverkan i kontrollverksamhet, se [2061], [2062].

21 §

[1898] Ett befodringsföretag är skyldigt att göra anmälan till Tullverket, om det i företagens verksamhet uppkommer misstanke om att en försändelse innehåller narkotika som kan tas i beslag enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling (TFH IV [101] o.f.) samt att på begäran av Tullverket överlämna sådan försändelse till verket. Befodringsföretaget är skyldigt att även i övrigt medverka i kontrollverksamhet enligt denna lag i fråga om varor som befordras med post, på järnväg eller med luftfartyg. För det medverkande företaget gäller inte 2, 6–10 och 15 §§.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om medverkan som avses i första stycket.

22 §

[1899] Transportföretag som befordrar passagerare från tredje land skall utan kostnad för staten ställa de lokaler och anordningar till Tullverkets förfogande som enligt vad verket bedömer behövs för undersökning och tullklarering av resgods och fordon som resande för med sig, för förhör, kroppsvisitation och kroppsbesiktning av resande samt för tullpersonal under uppehåll i tjänstgöringen.

Anm. Lokaler m.m. till Tullverkets förfogande, se [2813].

23 §

[1900] Transportföretag som befordrar varor, passagerare eller fordon till eller från Sverige skall på begäran av Tullverket skyndsamt lämna de aktuella uppgifter om ankommande och avgående transporter som företaget har tillgång till. I fråga om passagerare gäller uppgiftsskyldigheten endast uppgifter som avser namn, resrutt, bagage och medpassagerare samt sättet för betalning och bokning.

Tullverket får begära uppgifter enligt första stycket endast om uppgifterna kan antas ha betydelse för Tullverkets brottsbekämpande verksamhet.

Anm. Se även [2052], [2053].

24 §

[1901] Transportföretag får lämna uppgifter enligt 23 § på så sätt att de görs läsbara för Tullverket genom terminalåtkomst.

Tullverket får ta del av uppgifter genom terminalåtkomst endast i den omfattning och under den tid som behövs för kontroll av aktuella transporter. Tullverket får inte ändra eller på annat sätt bearbeta eller lagra uppgifter som hålls tillgängliga på detta sätt.

Uppgifter om enskilda personer som lämnats på annat sätt än genom terminalåtkomst skall omedelbart förstöras, om de visar sig sakna betydelse för utredning och lagföring av brott.

Anm. Se även [2053].

25 §

[1902] Tullverket får förelägga den som är eller kan antas vara deklarations- eller uppgiftsskyldig enligt tullagstiftningen eller för vars räkning en vara importerats eller exporterats, att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av att deklarations- eller uppgiftsskyldigheten fullgjorts riktigt och fullständigt. Med handling förstås framställning i skrift eller bild samt upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniskt hjälpmedel.

Anm. Se vidare [2814] o.f.

26 §

[1903] Den som bedriver verksamhet av sådan art att uppgift av betydelse för kontrollen av annan persons deklarations- eller uppgiftsskyldighet enligt tullagstiftningen kan hämtas ur handlingar som rör verksamheten får föreläggas av Tullverket att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över kopia av handling rörande rättshandling mellan den som föreläggs och den andra personen.

Anm. Se vidare [2814] o.f.

27 §

[1904] Om ett föreläggande enligt 25 eller 26 § avser uppgifter i räkenskaper som förs med hjälp av automatisk databehandling, skall dessa efter Tullverkets bestämmande tillhandahållas i utskrift eller på medium för automatisk databehandling.

Revision

28 §

[1905] Tullverket får för kontroll av att deklarations- eller uppgiftsskyldighet enligt tullagstiftningen fullgjorts riktigt och fullständigt besluta om revision hos den som är eller kan antas vara deklarations- eller uppgiftsskyldig samt hos den som bedriver verksamhet av sådan art att uppgift av betydelse för kontrollen av en annan persons deklarations- eller uppgiftsskyldighet kan hämtas ur handlingar som rör verksamheten.

Anm. Granskning, se [2817], [2818].

29 §

[1906] Ett beslut om revision skall innehålla uppgift om ändamålet med revisionen och om möjligheten att undanta handlingar och uppgifter enligt 34 §.

Görs revisionen för granskning av någon annan än den som revideras, får Tullverket, om det finns särskilda skäl, utesluta uppgift om vem eller vilken rättshandling granskningen avser.

I ett beslut om revision skall Tullverket utse en eller flera tjänstemän att verkställa revisionen (*revisor*).

Den reviderade skall underrättas om beslutet innan revisionen verkställs. Om det är av betydelse för kontrollen att göra inventering eller liknande fysisk kontroll, får dock underrättelse ske i samband med att revisionen verkställs, om kontrollen annars kan mista sin betydelse.

Anm. Beslut om revision, se [2820] o.f.

30 §

[1907] En revision ska bedrivas i samverkan med den reviderade och på ett sådant sätt att den inte onödigt hindrar verksamheten.

Revisionen får verkställas hos den reviderade, om den reviderade medger det. Revisionen ska ske hos den reviderade, om den reviderade begär det och revisionen kan göras där utan betydande svårighet. Om revisionen inte verkställs hos den reviderade, ska handlingarna på begäran överlämnas till revisorn mot kvitto.

För det fall den reviderade inte samverkar finns bestämmelser om vite i 10 kap. 4 § och om bevissäkring i skatteförfarandelagen (2011:1244) (TFH II [5201] o.f.).
Lag (2011:1258).

31 §

[1908] Vid revision får räkenskapsmaterial och andra handlingar som rör verksamheten granskas, om de inte skall undantas enligt 34 §.

Vid revision får revisorn även ta prov på varor och granska varulager.

Till 1 st

Anm. Handlingar som får granskas, se [2818].

32 §

[1909] Bestämmelser om den reviderades skyldighet att tillhandagå revisorn finns i artikel 14 [114] i förordningen (EEG) nr 2913/92.

Den reviderade skall för sådan åtgärd som avses i 31 § om möjligt ställa en ändamålsenlig arbetsplats till förfogande.

Revisorn skall på begäran ges tillfälle att själv använda ett tekniskt hjälpmedel för att ta del av upptagning som kan uppfattas endast med sådana hjälpmedel, om inte den reviderade i stället tillhandahåller en kopia av upptagningen och denna utan svårighet kan granskas med ett annat tillgängligt tekniskt hjälpmedel. Revisorn får kontrollera att kopian stämmer överens med den upptagning som finns hos den reviderade.

Vid granskning av upptagning enligt tredje stycket får endast de tekniska hjälpmedel och sökbegrepp användas som behövs för att tillgodose ändamålet med revisionen. Granskningen får, om den reviderade medger det, göras via telenätet.

Anm. Vite, se [1965].

33 §

[1910] En revision får inte pågå längre tid än nödvändigt. Räkenskapsmaterial och andra handlingar som överlämnats till revisorn skall så snart som möjligt och senast när revisionen avslutats återlämnas till den reviderade.

Har den reviderade försatts i konkurs när handlingarna skall återlämnas, skall Tullverket överlämna handlingarna till konkursförvaltaren. Tullverket skall underrätta den reviderade om att handlingarna överlämnats till konkursförvaltaren.

Tullverket skall snarast lämna den reviderade meddelande om resultatet av revisionen i de delar som rör honom.

34 §

[1911] På den enskildes begäran skall följande handlingar undantas från föreläggande eller revision:

1. handling som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken (TFH IV [4612]) samt
2. annan handling med ett betydande skyddsintresse, om handlingens innehåll på grund av särskilda omständigheter inte bör komma till någon annans kännedom och skyddsintresset överväger dess betydelse för kontrollen.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas även i fråga om föreläggande enligt 25 eller 26 § att lämna uppgifter.

35 §

[1912] En skriftlig begäran om befrielse från föreläggande att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling skall ges in till förvaltningsrätten tillsammans med förelägandet och den begärda handlingen eller uppgiften.

Begär den reviderade att en handling skall undantas från revision, skall handlingen, om Tullverket anser att den bör granskas, omedelbart förseglas och överlämnas till förvaltningsrätten.

Förvaltningsrätten skall utan dröjsmål pröva om handlingen eller uppgiften skall undantas från kontrollen. *Lag (2009:834).*

36 §

[1913] I fråga om upptagning som avses i 25 § bestämmer förvaltningsrätten i vilken form eller på vilket sätt den skall tillhandahållas i målet.

Förvaltningsrätten får i fråga om upptagning som avses i första stycket besluta om sådana begränsningar i Tullverkets rätt att självt använda tekniska hjälpmedel som behövs för att uppgift, som skall undantas från granskning, inte skall bli tillgänglig för verket. *Lag (2009:834)*.

37 §

[1914] Om den enskilde begär det, skall förvaltningsrätten pröva om beslut kan fattas utan att rätten granskar handlingen.

Anser den enskilde att en handling eller uppgift inte omfattas av kontrollen, handläggs frågan om undantagande på det sätt som anges i 35 och 36 §§ samt i första stycket. *Lag (2009:834)*.

38 §

[1915] Om en handling eller del av handling undantagits från kontroll, får dess innehåll inte återges eller åberopas vid redogörelse för granskning eller annars inför myndighet. Detta gäller även om en handling, utan beslut av förvaltningsrätten, återlämnats efter det att den begärts undantagen.

Ett beslut i fråga om undantagande av handling eller uppgift gäller omedelbart, om inte annat anges i beslutet. *Lag (2009:834)*.

Kontroller och inspektioner av EG:s institutioner

39 §

[1916] Bestämmelser om kommissionens kontroller och inspektioner finns i rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter. Kontrollbestämmelser finns även i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/99 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF).

7 kap. Tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt lag (2006:423).

1 §

[1917] Bestämmelser om tullkontroll beträffande intrång i vissa immateriella rättigheter finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003 (TFH V:1 [7801] o.f.).

Uttryck som används i detta kapitel har den innebörd som anges i förordning (EU) nr 608/2013. *Lag (2014:342)*.

2 §

[1918] Tullverket utser den enhet inom verket som enligt artikel 5.1 i förordningen (EU) nr 608/2013 (TFH V:1 [7805]) är behörig att ta emot handlingar och behandla ansökningar. *Lag (2014:342)*.

3 §

[1919] Tullverket ska underrätta innehavaren av ett beslut om sitt beslut enligt artikel 11.3, 13 eller 16 i förordning (EU) nr 608/2013 (TFH V:1 [7811], [7813] eller [7816]). En sådan underrättelse ska lämnas inom 30 arbetsdagar efter det att Tullverket

1. fått kännedom om de omständigheter som kan ligga till grund för ett beslut enligt artikel 11.3 eller 16 i den förordningen, eller

2. tagit emot en sådan begäran som avses i artikel 13 i den förordningen. *Lag (2014:342)*.

4 §

[1920] Tullverket ska underrätta innehavaren av ett beslut om följande beslut som verket fattar enligt förordning (EU) nr 608/2013:

1. beslut att avslå eller avvisa en begäran enligt artikel 12.1 (TFH V:1 [7812]) om förlängning, eller

2. beslut enligt artikel 12.5 att återkalla eller ändra ett beslut om förlängning.

En sådan underrättelse ska lämnas inom 30 arbetsdagar efter det att Tullverket

1. tagit emot en sådan begäran som avses i artikel 12.1, eller

2. fått kännedom om de omständigheter som kan ligga till grund för ett beslut enligt artikel 12.5. *Lag (2014:342)*.

5 §

[1921] Uppkommer en skada på en vara vid en sådan inspektion som avses i artikel 19.1 i förordning (EU) nr 608/2013 (TFH V:1 [7819]), ansvarar den som inspekterar varan för skadan. *Lag (2014:342)*.

6 §

[1922] Frågor om huruvida en vara gör intrång i en immateriell rättighet och hur det ska förfaras med varorna i sådant fall prövas av domstol enligt vad som gäller för den immateriella rättigheten i fråga.

Domstolen får meddela interimistiskt beslut om att uppskov med frigörande eller kvarhållande av varor ska upphöra.

Tullverket ska verkställa lagakraftvunna domar och beslut från domstolen om frigörande, ändring eller förstöring av varor vars frigörande uppskjutits eller som kvarhålls av Tullverket. *Lag (2014:342)*.

7 §

[1923] När det finns en lagakraftvunnen dom eller ett beslut om förstöring av eller annan åtgärd med varor vars frigörande har skjutits upp eller som hålls kvar av Tullverket, har innehavaren av ett beslut rätt till ersättning för sina kostnader i samband med Tullverkets ingripande mot varorna.

Ersättningskyldig enligt första stycket är den som domstolens beslut har gått emot. Kan ersättningskravet riktas mot flera personer, har dessa ett solidariskt ansvar att ersätta innehavaren av beslutet. *Lag (2014:342)*.

8 §

[1924] Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om

1. den begäran som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 608/2013 (TFH V:1 [7813]),
2. provtagning enligt artikel 19.2 i förordning (EU) nr 608/2013 (TFH V:1 [7819]),
3. samtycke enligt artikel 26.5 i förordning (EU) nr 608/2013 (TFH V:1 [7826]), samt
4. verkställighet av domar och beslut enligt 6 § tredje stycket. *Lag (2014:342)*.

7 a kap. Tullkontroll av kontanta medel

Anm. Rubriken är införd enligt lag (2007:271).

1 §

[1924 A] Bestämmelser om anmälningsplikt för kontanta medel finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2005 av den 26 oktober 2005 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen. *Lag (2007:271)*.

2 §

[1924 B] Anmälan enligt artikel 3 i förordningen (EG) nr 1889/2005 skall lämnas skriftligt eller elektroniskt. *Lag (2007:271)*.

3 §

[1924 C] För kontroll av att anmälningsplikten enligt förordningen (EG) nr 1889/2005 har fullgjorts får Tullverket undersöka transportmedel och bagage, såsom resväskor och portföljer, samt handväskor och liknande som medförs av resande vid inresa till eller utresa från EU:s tullområde. *Lag (2011:296)*.

4 §

[1924 D] Om det finns anledning att anta att en person inte har fullgjort sin anmälningsplikt enligt förordningen (EG) nr 1889/2005, får kroppsvisitation i syfte att eftersöka kontanta medel utföras på honom eller henne.

Vid kroppsvisitation enligt första stycket skall bestämmelserna i 29 § lagen (2000:1225) om straff för smuggling (TFH IV [129]) tillämpas. *Lag (2007:271)*.

5 §

[1924 E] I artikel 4.2 i förordningen (EG) nr 1889/2005 finns bestämmelser om kvarhållande av kontanta medel. Om anmälningsplikten enligt förordningen inte har uppfyllts, får Tullverket kvarhålla kontanta medel om det behövs för att genomföra en kontroll. *Lag (2007:271)*.

6 §

[1924 F] Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om anmälan enligt 2 §. *Lag (2007:271)*.

8 kap. Tulltillägg och förseningsavgift**1 §**

[1925] Vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel gäller det som sägs om gäldenär även den som är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 §.

Det som sägs om tulldeklaration gäller även sådan deklaration med skatteredovisning som avses i 3 kap. 3 a §. *Lag (2010:102)*.

Tulltillägg**2 §**

[1926] Om den som är gäldenär och skyldig att lämna skriftlig eller med databehandlingsteknik upprättad tulldeklaration på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för tulltaxeringen, ska en särskild avgift (*tulltillägg*) tas ut. Detsamma gäller, om gäldenären har lämnat en sådan uppgift i ett ärende som avser omprövning av tulltaxeringsbeslut eller i ett överklagat ärende som avser fastställande av tull och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

En uppgift ska anses vara oriktig om det klart framgår att

1. en lämnad uppgift är felaktig, eller
2. en uppgift som ska lämnas till ledning för tulltaxeringen har utelämnats.

En uppgift ska dock inte anses vara oriktig om

1. uppgiften tillsammans med övriga lämnade uppgifter utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut, eller
2. den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut.

Tulltillägget är tjugo procent av den tull som inte skulle ha påförts, om den oriktiga uppgiften godtagits.

Avgiftsberäkning enligt tredje stycket sker efter tio procent när det gäller mervärdesskatt som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) (TFH II [6001] o.f.). *Lag (2011:1258)*.

2 a §

[1926 A] Tulltillägg skall påföras gäldenären dels i de fall då skönstulltaxering har skett på grund av utebliven tulldeklaration och sådan inte har kommit in trots att föreläggande sänts ut till gäldenären, dels då avvikelse från deklarationen har skett vid skönstulltaxering. Tillägget är tjugo procent av den tull som till följd av skönstulltaxeringen påförs gäldenären utöver den tull som annars skulle ha påförts honom. Till den del tulltaxeringen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från gäldenären påförs dock tulltillägg enligt 2 § tredje stycket. *Lag (2003:214)*.

3 §

[1927] Tulltillägg skall, även i andra fall än dem som avses i 2 och 2 a §§, påföras om tull skall tas ut på grund av

1. olaglig införsel,
2. olagligt undandragande av varor från tullövervakning eller
3. förfogande i övrigt över en icke-gemenskapsvara, i strid mot föreskriven inskränkning i förfoganderätten.

Första stycket gäller endast om gäldenären rätteligen skulle ha lämnat en skriftlig eller med databehandlingsteknik upprättad tulldeklaration till ledning för fastställande av tull.

Tulltillägget enligt första stycket är tjugo procent av den tull som påförs. *Lag (2003:214)*.

4 §

[1928] Den som förfogat över en förtullad vara i strid mot föreskriven förutsättning för befrielse från eller nedsättning eller återbetalning av tull skall påföras tulltillägg. Tulltillägget är då tjugo procent av den tullförmån som gäldenären går miste om. *Lag (2003:214)*.

5 §

[1929] Vid tillämpning av 2 och 2 a §§ ansvarar gäldenären för handlingar och underlåtenhet av hans ombud. Tulldeklaration eller annat dokument som lämnas för en gäldenär som är juridisk person skall anses ha lämnats av gäldenären, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda gäldenären. *Lag (2003:214)*.

6 §

[1930] Tulltillägg ska inte tas ut

1. om gäldenären frivilligt har rättat den oriktiga uppgiften eller anmält förhållande som avses i 3 §, eller
2. om det tullbelopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller passiviteten är obetydligt. *Lag (2011:1258)*.

7 §

[1931] Tulltillägg tillfaller staten. *Lag (2003:214)*.

8 §

[1932] Om betalningsskyldighet för tull inte längre kan åläggas, får Tullverket inte påföra tulltillägg på beloppet.

Förseningsavgift

9 §

[1933] Om den som deklarerat en vara för övergång till fri omsättning med tillämpning av förenklat deklarationsförfarande eller lokalt klareringsförfarande inte har kommit in med kompletterande tulldeklaration vid den tidpunkt då denna senast skulle ha lämnats, skall en särskild avgift (*förseningsavgift*) påföras honom.

Förseningsavgiften är 400 kronor. Om den som anmodats att lämna deklaration inte fullgjort sin skyldighet inom den bestämda tiden, är avgiften dock 800 kronor.

Gemensamma bestämmelser för tulltillägg och förseningsavgift

10 §

[1934] Gäldenären respektive deklaranten ska helt eller delvis befrias från tulltillägg respektive förseningsavgift om det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp.

Vid bedömningen ska det särskilt beaktas om

1. den felaktighet eller passivitet som lett till avgiften kan antas ha
 - stått i samband med gäldenärens respektive deklarantens ålder, hans eller hans ombuds hälsa eller liknande förhållanden, eller
 - berott på en felbedömning av reglerna eller betydelsen av de faktiska förhållandena,
2. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten,
3. en oskäligt lång tid har gått efter det att Tullverket har funnit anledning att anta att avgift ska tas ut utan att den som avgiften gäller kan lastas för dröjsmålet, eller
4. felaktigheten eller passiviteten även har medfört att den som avgiften gäller fälltts till ansvar för brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling (TFH IV [101] o.f.) eller 10 kap. denna lag eller blivit föremål för förverkande av utbyte av brottslig verksamhet enligt 36 kap. 1 b § brottsbalken (TFH IV [1531 B]).

Deklaranten får helt eller delvis befrias från förseningsavgift även när passiviteten är obetydlig. *Lag (2011:1258)*.

11 §

[1935] Tulltillägg eller förseningsavgift får inte påföras sedan gäldenären respektive deklaranten har avlidit.

12 §

[1936] Om en icke-gemenskapsvara eller dess värde förverkas, skall tulltillägg inte tas ut till den del varan eller dess värde förverkats. Ett tidigare meddelat beslut om sådan påлага skall upphävas eller ändras sedan dom eller beslut som innefattar förverkande har vunnit laga kraft.

13 §

[1937] Frågor om tulltillägg och förseningsavgift prövas av Tullverket. Allmän förvaltningsdomstol prövar dock, på talan av det allmänna ombud som avses i 9 kap. 1 §, frågor om tulltillägg på grund av oriktiga uppgifter i mål om tull. Sådan talan får föras, om den oriktiga uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak eller inte har prövats i målet. Talan skall väckas genom ansökan inom ett år från utgången av den månad då domen eller det slutliga beslutet i målet har vunnit laga kraft.

Innan beslut fattas om påföring av tulltillägg eller förseningsavgift, skall gäldenären respektive deklaranten om möjligt ges tillfälle att yttra sig.

Anm. Befattningshavare som får besluta om att påföra eller befria från tulltillägg, se [2842].

14 §

Paragrafen har upphört att gälla enligt lag (2011:1258).

15 §

[1939] Bestämmelserna i 5 kap. 7 § andra stycket samt 8, 9, 16 och 23 §§ tillämpas även i fråga om tulltillägg och förseningsavgift.

9 kap. Överklagande**1 §**

[1940] Hos Tullverket skall det finnas ett allmänt ombud. Det allmänna ombudet får överklaga Tullverkets beslut i sådana ärenden som avses i 3 och 6 §§.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer utser det allmänna ombudet och ersättare för denne.

2 §

[1941] Följande beslut av Tullverket får överklagas till allmän förvaltningsdomstol:

1. beslut enligt tullagstiftningen,
2. beslut enligt artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1889/2005, och
3. beslut enligt artikel 7.2, 9.1, 11.3, 12.1, 12.2, 12.5, 13 eller 16 i förordning (EU) nr 608/2013 (TFH V:1 [7807], [7809], [7811], [7812], [7813] eller [7816]) samt beslut att avvisa en ansökan som inte uppfyller villkoren i artikel 5.3 i den förordningen (TFH V:1 [7805]).

Tullverkets eller annan förvaltningsmyndighets beslut om nedsättning eller befrielse enligt 5 kap. 13 § fjärde stycket eller 19 § överklagas hos regeringen.

Tullverkets beslut om revision enligt 6 kap. 28 § får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Detsamma gäller vid överklagande i mål som avses i 8 kap. 13 §.

Föreskrifter om överklagande av Tullverkets beslut om föreskrifter med stöd av ett bemyndigande enligt denna lag meddelas av regeringen. *Lag (2014:342)*.

3 §

[1942] Om ett överklagande enligt 2 § gäller beslut vid tulltaxering i en fråga som kan ha betydelse för fastställelse av tull eller beslut om fastställelse av annan skatt än tull enligt 5 kap. 11 § andra stycket, skall överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskulden uppkom eller skattskyldigheten inträdde. Om beslutet har meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom eller skattskyldigheten inträdde, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den skattskyldige fick del av beslutet.

Om beslut som avses i första stycket har omprövats, får även omprövningsbeslutet överklagas inom där angiven treårsfrist. Om omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag då tullskulden uppkom eller skattskyldigheten inträdde, får överklagandet dock, om tiden för överklagande därigenom blir längre, komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den skattskyldige fick del av omprövningsbeslutet.

Gäldenären eller den skattskyldige får överklaga ett beslut som avses i första och andra styckena även om det inte gått honom emot. *Lag (2000:1428)*.

Till 1 st

Anm. Överklagande av tulltaxeringsbeslut, se även [2861].

Till 2 st

Anm. Omprövning, se [1852] o.f.

4 §

[1943] Om överklagandet inte avvisas såsom för sent inkommet, skall Tullverket snarast ompröva det överklagade beslutet.

Ett överklagande förfaller, om beslutet vid omprövningen ändras så som klaganden begär. Beslutet skall innehålla en uttrycklig upplysning om att det medför denna verkan.

Om beslutet ändras på annat sätt än vad som begärts, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Finns skäl för det, får klaganden lämnas tillfälle att återkalla överklagandet.

5 §

[1944] Ett överklagande som inte avvisas såsom för sent inkommet eller som förfaller enligt 4 § skall tillsammans med handlingarna i ärendet överlämnas till den domstol som skall pröva överklagandet. Om det finns särskilda skäl, får överklagandet överlämnas utan föregående omprövning.

6 §

[1945] Bestämmelserna i 3–5 §§ gäller också överklagande av beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift.

En gäldenärs eller skattskyldigs yrkande i fråga om tulltillägg skall, oavsett tidsfristerna i 3 §, prövas om beslutet om den tull som tulltillägget avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om Tullverket eller det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för gäldenären eller den skattskyldige. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det skall tas upp till prövning av Tullverket.

Vad som sägs i andra stycket gäller även en deklarants yrkande i fråga om förseningsavgift. *Lag (2000:1428)*.

7 §

[1946] Om en part har överklagat Tullverkets beslut i ett sådant ärende som avses i 3 och 6 §§, får också motparten överklaga beslutet, även om den för motparten föreskrivna tiden för överklagande har gått ut. Motpartens skrivelse skall ha kommit in till Tullverket inom två månader från den dag då motparten fick del av den först ingivna skrivelsen med överklagande eller, om motparten inte fått del av den före utgången av den tid inom vilken den senast skulle ha kommit in, från utgången av denna tid.

Återkallas eller förfaller på annat sätt det första överklagandet, är även det senare överklagandet förfallet.

8 §

[1947] I artiklarna 7 [107] och 244 [344] i förordningen (EEG) nr 2913/92 finns bestämmelser om verkställighet av beslut som överklagas. Dessa bestämmelser gäller även beslut om skönstulltaxering, tulltillägg och förseningsavgift samt beslut om annan skatt än tull som skall betalas till Tullverket. Också andra beslut av Tullverket som meddelats enligt tullagstiftningen och som inte innebär att ärendet avgörs slutligt skall gälla omedelbart.

Anm. Skönstulltaxering, se [1855], tulltillägg [1926] o.f., förseningsavgift [1933] o.f.

9 §

[1948] Om det allmänna ombudet har överklagat ett tulltaxeringsbeslut, skall därav föranledd talan om tulltillägg eller förseningsavgift föras samtidigt.

10 §

[1949] Det allmänna ombudet får överklaga ett beslut av förvaltningsrätten eller kammarrätten i frågor som avses i 3 och 6 §§ även om ombudet inte tidigare har fört det allmännas talan i målet. *Lag (2009:834)*.

11 §

Paragrafen har upphört att gälla enligt lag (2013:101).

12 §

[1951] Om någon har överklagat ett beslut av förvaltningsrätt eller kammarrätt i frågor som avses i 3 och 6 §§, får även någon annan som har haft rätt att överklaga beslutet ge in ett överklagande, även om den tid för överklagande som gäller för honom eller henne har gått ut. Ett sådant överklagande ska ges in inom en vecka från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet skulle ha gjorts.

Återkallas eller förfaller på annat sätt det första överklagandet, är även det senare överklagandet förfallet. *Lag (2013:101)*.

13 §

[1952] Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut, ska ombudet föra det allmännas talan.

I mål som gäller beslut i frågor som avses i 3 och 6 §§ förs det allmännas talan i Högsta förvaltningsdomstolen av det allmänna ombudet. *Lag (2010:1455)*.

14 §

[1953] Det allmänna ombudet får ta över uppgiften att i allmän förvaltningsdomstol föra det allmännas talan i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden som gäller frågor som avses i 3 och 6 §§.

Det allmänna ombudet får uppdra åt en tjänsteman vid Tullverket att företräda det allmänna i allmän förvaltningsdomstol.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller också i mål om betalningssäkring. *Lag (2011:1258)*.

15 §

[1954] Det allmänna ombudet får inom den för ombudet gällande tiden för överklagande föra talan i frågor som avses i 3 och 6 §§ till förmån för en enskild part. Ombudet har då samma behörighet som den enskilde.

Bestämmelserna i första stycket gäller också i mål om betalningssäkring. *Lag (2011:1258)*.

16 §

[1955] I mål som gäller beslut som avses i 3 och 6 §§ får talan inte ändras i annat fall än som anges i 17 och 18 §§.

Att klaganden inskränker sin talan eller åberopar en ny omständighet utan att frågan som är föremål för prövning ändras, anses inte vara ändring av talan.

17 §

[1956] I ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 6 §§ får klaganden framställa ett nytt yrkande om inte en ny fråga därigenom förs in i målet.

I mål i förvaltningsrätten får klaganden dessutom, inom den tid som gäller för överklagande, föra in en ny fråga som har samband med den fråga som skall prövas, om förvaltningsrätten finner att frågan utan olägenhet kan prövas i målet. *Lag (2009:834)*.

18 §

[1957] I ett mål om tulltaxering får klaganden föra in en fråga om tulltillägg som har föranletts av den taxeringsfråga som är föremål för prövning, om domstolen finner att tulltillägsfrågan utan olägenhet kan prövas i målet.

19 §

[1958] Om domstolen i ett fall som avses i 17 § andra stycket och 18 § inte tar upp den nya frågan till prövning, får rätten överlämna den till Tullverket för prövning.

20 §

[1959] Om det i ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 6 §§ finns flera frågor, får särskilt beslut meddelas i någon av dem trots att handläggningen i övrigt inte har avslutats.

21 §

[1960] Om det i ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 6 §§ är lämpligt med hänsyn till utredningen, får särskilt beslut ges över en av flera omständigheter som var för sig har omedelbar betydelse för utgången i målet eller över hur en viss uppkommen fråga, som främst rör rättstillämpningen, skall bedömas vid avgörandet av saken.

När särskilt beslut meddelas bestämmer rätten med hänsyn till omständigheterna om beslutet skall överklagas särskilt eller endast i samband med överklagande av rättens slutliga avgörande i målet. Om rätten bestämmer att beslutet skall överklagas särskilt, får den förordna att målet i övrigt skall vila till dess det särskilda beslutet har vunnit laga kraft.

22 §

[1961] Vid handläggningen i förvaltningsrätt och kammarrätt av mål om tulltillägg eller förseningsavgift skall muntlig förhandling hållas, om den enskilda parten begär det. Muntlig förhandling behöver dock inte hållas, om det inte finns anledning att anta att avgift kommer att tas ut. *Lag (2009:834)*.

23 §

[1961 A] Om talan om betalningsskyldighet enligt 59 kap. 13 § skatteförfarandelagen (2011:1244) (TFH II [5462]) har väckts genom ansökan mot en företrädare för en juridisk person, ska vad som sägs i detta kapitel om skattskyldig, klagande, enskild, part eller motpart även gälla företrädaren. *Lag (2011:1258)*.

24 §

[1961 B] Frågor om bevissäkring prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets beslut om bevissäkring ska verkställas eller har verkställts. *Lag (2011:1258)*.

25 §

[1961 C] Frågor om betalningssäkring prövas av den förvaltningsrätt som är behörig enligt 46 kap. 19 § skatteförfarandelagen (2011:1244) (TFH II [5384]) eller den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut om den tull, skatt, ränta eller avgift som betalningssäkringen gäller. *Lag (2011:1258)*.

10 kap. Ansvarsbestämmelser**1 §**

[1962] Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot föreskrift i tullagstiftningen eller mot anmälningsplikten i artikel 3 i förordningen (EG) nr 1889/2005 jämförd med 7 a kap. 2 § döms för tullförseelse till böter. Detsamma gäller den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot beslut som Tullverket meddelat med stöd av tullagstiftningen

1. om skyldighet att föra anteckningar och lämna uppgifter om varor som förvaras i tillfälligt lager, tullager, frizon eller frilager eller som är föremål för förenklat förfarande vid tillämpning av ett tullförfarande,
2. om skyldighet i övrigt att lämna uppgift eller handling till Tullverket eller
3. om användningen eller förbrukningen av en icke-gemenskapsvara.

I ringa fall ska det inte dömas till ansvar. *Lag (2014:342)*.

2 §

[1963] Ansvar för tullförseelse inträder inte, om gärningen är belagd med straff i brottsbalken (TFH IV [1001] o.f.), lagen (2000:1225) om straff för smuggling (TFH IV [101] o.f.), lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall eller lagen (2003:148) om straff för terroristbrott. *Lag (2009:72)*.

3 §

[1964] Allmänt åtal för tullförseelse får väckas endast efter medgivande av Tullverket.

4 §

[1965] När Tullverket med stöd av tullagstiftningen förelägger någon att vidta åtgärd som behövs för förtullning eller annan tullklarering eller för Tullverkets kontrollverksamhet, kan Tullverket sätta ut vite.

Tullverket kan även sätta ut vite, om någon inte har lämnat uppgift eller handling enligt föreskrift i tullagstiftningen eller inte har fullgjort skyldighet som föreskrivs i artikel 14 [114] i förordningen (EEG) nr 2913/92 eller i 6 kap. 16, 17, 22, 23 eller 32 § denna lag.

Första och andra styckena gäller inte, om det finns anledning att anta att den som skall föreläggas eller, om denne är en juridisk person, ställföreträdaren har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till tulltillägg och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen. *Lag (2003:214)*.

[1965:1] Lag (1985:206) om viten

Inledande bestämmelse

1 §

Denna lag gäller viten som enligt lag eller annan författning får föreläggas av myndigheter. Vad som föreskrivs i 2–6, 9 och 10 §§ gäller dock inte sådana viten som riktar sig till var och en.

Lagen skall inte tillämpas i den mån annat följer av vad som är särskilt föreskrivet.

Allmänna bestämmelser om viten finns även i brottsbalken (TFH IV [1001] o.f.) och bötesverkställighetslagen (1979:189) (TFH IV [7501] o.f.).

Vitesföreläggande

2 §

Ett vitesföreläggande skall vara riktat till en eller flera namngivna fysiska eller juridiska personer (adressater). Om föreläggandet innebär en skyldighet för adressaten att vidta en viss åtgärd, skall det av föreläggandet framgå vid vilken tidpunkt eller inom vilken tidsfrist åtgärden skall vidtas.

Vite får inte föreläggas, om adressaten kan antas sakna faktisk eller rättslig möjlighet att följa föreläggandet.

När vite har förelagts, får nytt vite mot adressaten i samma sak inte föreläggas förrän det tidigare föreläggandet har vunnit laga kraft.

Ett vitesföreläggande skall delges adressaten.

Vitesbelopp

3 §

När vite föreläggs, skall det fastställas till ett belopp som med hänsyn till vad som är känt om adressatens ekonomiska förhållanden och till omständigheterna i övrigt kan antas förmå honom att följa det föreläggande som är förenat med vitet. Vitet skall fastställas till ett bestämt belopp, om annat inte följer av 4 §. Om vite föreläggs flera personer gemensamt, skall ett särskilt belopp fastställas för var och en av dem.

Löpande vite

4 §

Om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna, får vite föreläggas som löpande vite. Vitet bestäms då till ett visst belopp för varje tidsperiod av viss längd under vilken föreläggandet inte har följts eller, om föreläggandet avser en återkommande förpliktelse, för varje gång adressaten underlåter att fullgöra denna.

Om vitesföreläggandet innefattar ett förbud eller någon liknande föreskrift eller det annars är lämpligt, kan i stället bestämmas att vitet skall betalas för varje gång föreskriften överträds.

Löpande vite får inte tillämpas, om det av någon särskild föreskrift följer att vitet inte får överstiga ett visst högsta belopp.

Föreläggande att lämna viss uppgift

5 §

Har en myndighet befogenhet att vid vite förelägga eller förbjuda ägaren eller innehavaren av viss egendom att vidta en åtgärd med egendomen, får myndigheten också förelägga denne att, om hans rättsställning upphör, lämna myndigheten uppgift om den nye ägarens eller innehavarens namn och adress. Även ett sådant föreläggande får förenas med vite.

Utdömande av vite m.m.**6 §**

Frågor om utdömande av viten prövas av förvaltningsrätt på ansökan av den myndighet som har utfärdat vitesföreläggandet eller, om detta har skett efter överklagande i frågan om vitesföreläggande, av den myndighet som har prövat denna fråga i första instans. Ansökan om utdömande görs hos den förvaltningsrätt inom vars domkrets myndigheten är belägen. Vad som har sagts nu gäller dock ej i fall som avses i andra stycket eller 7 §. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Frågor om utdömande av viten som har förelagts av regeringen prövas av Förvaltningsrätten i Stockholms län på ansökan av Justitiekanslern.

Frågor om utdömande av viten som har förelagts en part eller någon annan till fullgörande av en skyldighet i en rättegång eller i annat motsvarande förfarande prövas utan särskild ansökan av den myndighet som har utfärdat föreläggandet. *Lag (2010:11)*.

7 §

Tingsrätt prövar frågor om utdömande av viten.

1. om vitet riktar sig till var och en.
2. om vitet avser säkerställande av ett enskilt anspråk.
3. om i något annat fall än som förut har angetts tingsrätten själv eller, efter talan mot rättens beslut, högre rätt har förelagt vitet.

8 §

När allmän domstol prövar frågor om utdömande av viten efter särskild talan, skall målet i tillämpliga delar handläggas enligt reglerna i rättegångsbalken som mål om åtal för brott för vilket svårare straff än böter inte är föreskrivet.

9 §

Har ändamålet med vitet förlorat sin betydelse, skall vitet inte dömas ut. Finns det särskilda skäl till det, får vitet jämkas.

Föreligger i mål om utdömande av vite som avses i 4 § andra stycket flera överträdelse av föreskriften till samtidig bedömning, får ej på en gång utdömas högre belopp än som har angetts i föreläggandet. När ett beslut i ett sådant mål har vunnit laga kraft, får vite inte dömas ut för sådana överträdelse av föreskriften som har gjorts innan målet väcktes.

Vite bortfaller, om talan om att det skall dömas ut inte har delgetts adressaten inom två år från det att förutsättningarna för att väcka en sådan talan uppkom.

Biträde av polismyndighet**10 §**

En myndighet som har att föra talan vid domstol i mål om utdömande av vite får, om det är nödvändigt med hänsyn till utredningen, anlita biträde av polismyndighet.

5 §

[1966] Den som har överträtt ett vitesföreläggande döms inte till ansvar enligt 1 § för gärning som omfattas av föreläggandet.

6 §

[1967] Särskilda bestämmelser om förundersökning, tvångsmedel, åtal m.m. vid brott som rör införsel eller utförsel finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling (TFH IV [101] o.f.).

11 kap. Särskilda bestämmelser

1 §

[1968] Uppgifter som någon har lämnat om en vara enligt föreskrifter i förordningen (EEG) nr 2454/93 ([501] o.f.) eller föreskrifter beträffande uppgifter som skall lämnas i tulldeklaration eller anmälan till någon annan godkänd tullbehandling som avses i 4 kap. 2 § får användas även för statistiska ändamål.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om att den som för transportmedel från eller till tredje land skall lämna uppgifter till Tullverket för transportstatistiska ändamål.

Till 2 st

Anm. Se [2072].

2 §

[1969] Belopp som enligt tullagstiftningen skall betalas till eller utbetalas från Tullverket skall avrundas till närmaste lägre hela krontal.

3 §

[1970] På tullplats sker tullförrättning utan kostnad för allmänheten inom de områden och på de tider som regeringen föreskriver. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att tullförrättning även i andra fall skall ske utan kostnad för allmänheten.

Anm. Se [2073], [2849].

4 §

[1971] Den som föranleder tullförrättning som inte är avgiftsfri skall betala avgift för förrättningen enligt taxa som regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriver.

Anm. Se [2074], [2850].

5 §

[1972] Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att avgifter skall betalas för tillstånd till betalningsanstånd och utfärdande av tullräkning.

Anm. Se [2774].

6 §

[1973] Tullverket ska på begäran tillhandahålla följande myndigheter uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör import eller export av varor: Arbetsmiljöverket, Boverket, Elsäkerhetsverket, Havs- och vattenmyndigheten, Statens jordbruksverk, Kemikalieinspektionen, Kommerskollegium, Konsumentverket, Kronofogdemyndigheten, Livsmedelsverket, Läkemedelsverket, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Naturvårdsverket, Post- och telestyrelsen, Myndigheten för radio och tv, Sveriges riksbank, Skatteverket, Skogsstyrelsen, Statens energimyndighet, Statistiska centralbyrån, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll och Transportstyrelsen. Tullverket ska vidare på begäran tillhandahålla Säkerhetspolisen uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör export av varor. *Lag (2014:1008)*.

7 §

[1974] Tulltjänsteman och kustbevakningstjänsteman som får kännedom om ett brott enligt författning, vars efterlevnad Tullverket har att övervaka, skall lämna rapport om det till sin förman så snart det kan ske.

Tjänstemannen får lämna rapporteftergift om brottet med hänsyn till omständigheterna i det särskilda fallet är obetydligt och det är uppenbart att brottet inte skulle föranleda någon annan påföljd än böter.

[1975] Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Vid lagens ikraftträdande upphör tullagen (1994:1550) samt lagen (1994:1552) om tullkontroll av varumärkesintrång m.m. att gälla. De upphävda lagarna skall dock fortfarande tillämpas i fråga om

1. varor som har eller borde ha deklarerats för övergång till fri omsättning före ikraftträdandet och

2. ansökningar enligt artikel 3 i förordningen (EG) nr 3295/94 som inkommit till Tullverket före ikraftträdandet.

